

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 38

Presidència
de l'Honorable Sr. Óscar Fidalgo i Bestard

Sessió celebrada dia 24 d'octubre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENCES:

1) RGE núm. 3073/13, sol·licitada pels Grups Parlamentaris Socialista i MÉS, del conseller d'Hisenda i Pressuposts, per tal d'informar sobre els treballs realitzats pel Govern de les Illes Balears en relació amb el REB. 541

2) RGE núm. 1226/13, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Economia i Competitivitat, per tal d'informar sobre el procés de venda d'Orizonia. 530

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui, en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Joana Barceló substitueix Lluís Maicas.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

2) Compareixença RGE núm. 1226/13, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Economia i Competitivitat, per tal d'informar sobre el procés de venda d'Orizonia.

En primer lloc, es produirà, amb acord de tots els grups, una alteració de l'ordre del dia, la compareixença ara del conseller d'Economia i Competitivitat, RGE núm. 1226/13, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Economia adscrits al Grup Parlamentari Socialista per tal d'informar sobre el procés de venda d'Orizonia.

Assisteix el Sr. Joaquín García Martínez, conseller d'Economia i Competitivitat, acompanyat per la Sra. Mar Pulido i Sancho, cap de gabinet, el Sr. Gabriel Torrens i Tillack, cap de premsa, el Sr. Onofre Ferrer i Riera, director general de Treball i Salut Laboral, i la Sra. Francesca Ramis i Pons, directora del SOIB.

Té la paraula el Sr. Joaquín García i Martínez per fer l'exposició oral, com vostè sap, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sr. Presidente, señoras y señores diputados, buenos días. Comparezco ante la Comisión de Economía para dar cuenta de las actuaciones que el Govern de las Islas Baleares ha llevado a cabo en relación con la empresa Orizonia, su proceso de venta y la atención a los trabajadores en relación con el ERE y el concurso de acreedores que presentó la compañía.

Para empezar les diré que el Real Decreto 1483/2012, de 29 de octubre, que aprueba el Reglamento de los procedimientos de despido colectivo y de suspensión de contratos y reducción de jornada, determina que en casos en que los expedientes de regulación de empleo afecten a trabajadores de centros situados en el territorio de más de una comunidad autónoma la competencia como autoridad laboral es el Ministerio de Empleo y Seguridad Social, más concretamente de la Dirección General de Empleo y Seguridad Social.

Como saben, la participación de la autoridad laboral tiene que consistir -y así se ha hecho- en la vigilancia y el control del cumplimiento de las finalidades del periodo de consultas por una parte y por otra parte debe ayudar a las partes a buscar soluciones a los problemas derivados de las medidas laborales a adoptar.

En todo caso, el Govern ha realizado cuantas gestiones de mediación entre la empresa y los afectados, tanto trabajadores como consumidores, le corresponden antes y después de producirse el cierre de la empresa. Posteriormente les detallaré estas actuaciones.

En primer lugar, vamos a situarnos cronológicamente y vamos a hacer un repaso de los acontecimientos.

El 6 de febrero del 2013 y al amparo de lo dispuesto en el artículo 47 del Estatuto de los Trabajadores, el Grupo Orizonia traslada a la Dirección General de Empleo, al Ministerio de Empleo, una comunicación de inicio de periodo de consultas correspondiente al procedimiento colectivo de ERE, que afectaba a 2.947 trabajadores de alta en las sociedades integradas en dicho grupo. Esto es el 6 de febrero del 2013.

El 15 de febrero del 2013 las 21 sociedades que forman el grupo se acogen voluntariamente a la comunicación previa del artículo 5 bis de la Ley concursal, esto es lo que se llama precurso de acreedores.

El 19 de marzo del 2013 las 21 sociedades solicitan ante el Juzgado de lo Mercantil la declaración de concurso voluntario.

El 4 de abril del 2013 se dicta auto por el Juzgado de lo Mercantil núm. 1 de Palma aceptando la declaración de concurso. Ese mismo día, 4 de abril, paralelamente en la Dirección General de Empleo del Ministerio de Empleo se alcanza un preacuerdo en el periodo de consultas del ERE. El preacuerdo es indemnización de 20 días de salario por año de servicio con un máximo de 12 mensualidades y la constitución de un retén de empleados de las sociedades afectadas para permitir una gestión ordenada durante el concurso y, en su caso, hasta la liquidación.

El 5 de abril del 2013 se remite conforme al artículo 64 de la Ley concursal y del artículo 29 del Real Decreto 1483/2012 todo lo actuado por el Ministerio de Empleo al juez del concurso, esto es, el ERE pasa a ser concursal.

El 25 de abril del 2013, se dicta auto por el Juzgado de lo Mercantil incoando el expediente previsto en el artículo 64 de la Ley concursal sin necesidad de abrir el periodo de consultas previsto en la ley al existir acuerdo sobre los términos interesados, es decir, los 20 días y el retén.

El 26 de abril del 2013 la autoridad laboral, el Ministerio de Empleo, emite informe favorable sobre los términos del acuerdo alcanzado.

El 29 de abril del 2013 se dicta auto por el juzgado autorizando la extinción de los contratos laborales de la totalidad de los trabajadores de las sociedades afectadas a excepción de un alto directivo del grupo y el retén de empleados.

En dicha resolución se aceptó y convalidó el acuerdo alcanzado que fijaba la indemnización contra la masa en 20 días de salario por año de servicio con límite de 12 mensualidades, prorrateándose por meses los periodos de tiempo inferiores a un año y con fecha de extinción de 29 de abril del 2013.

Bueno, hasta aquí son los acontecimientos en base a todos los trámites vinculados al expediente de regulación de empleo y la fase concursal.

Además, y a petición suya, les pasamos a explicar las actuaciones del Govern de las Islas Baleares en los hitos que se han ido desarrollando y las actuaciones que hemos ido haciendo. Vamos a dividirlo en cuatro partes si les parece, primero las actuaciones de la Presidencia del Govern, las actuaciones de la Dirección General de Trabajo y Salud Laboral, las actuaciones del Servicio de Ocupación de las Illes Balears, SOIB, y las actuaciones de la Conselleria de Turismo. Además, y una vez que se han iniciado los trámites del concurso, los servicios jurídicos de la comunidad autónoma también están personados en el expediente judicial para salvaguardar los créditos que corresponden a las arcas públicas.

Creo que todos tenemos una premisa clara y es que al tratarse de una empresa privada las actuaciones del Govern son las que son y están limitadas y definidas, lo que sí ha hecho el Govern ha sido estar al lado de los trabajadores poniéndose a su disposición en múltiples reuniones y en varios ámbitos, vamos a detallarlos.

Presidencia del Govern. El presidente mantuvo dos reuniones con los representantes de los trabajadores de Orizonia, ambas tuvieron lugar en la misma semana. La primera fue día 19 de febrero, cuatro días después de que la empresa hubiera presentado el precurso y dicha reunión se celebró aquí, en sede parlamentaria al tener lugar ese día una sesión plenaria. Dos días después el presidente tuvo una segunda reunión, ya en el Consolat, que como es lógico allí ofreció los servicios jurídicos de las consellerias cada una en el ámbito de su competencia, que trabajarían para salvaguardar los intereses de los afectados.

La Dirección General de Trabajo. Como ya he comentado al tratarse de un despido colectivo que afecta a trabajadores que prestaban servicio en centros distintos, ubicados en distintas comunidades, la competencia para su tramitación correspondió a la Dirección General de Empleo del Ministerio de Empleo y Seguridad Social. Por tanto, al no tener competencias directas sobre el expediente las actuaciones de la Dirección General de Trabajo y Salud Laboral se encaminaron a mantener contactos permanentes tanto con el ministerio como con el juzgado al objeto de acelerar la tramitación del expediente para que los trabajadores pudieran acceder a las prestaciones de desempleo en el más breve plazo posible. Además, el 20 de febrero la Dirección General de Trabajo y Salud Laboral mantuvo una reunión con los representantes de los trabajadores y se les brindó toda la colaboración posible.

Asimismo y como todos saben también, tanto Comisiones Obreras como UGT pidieron a la Dirección General de Trabajo un informe el cual fue respondido dos días después, el informe fue pedido el 8 de marzo y se emitió el 12 de marzo, dos días hábiles.

SOIB. Bueno, en cuanto a las acciones para facilitar la reincorporación de los trabajadores afectados, que es su finalidad y su competencia, en la propia sede del SOIB su directora mantuvo tres reuniones con representantes sindicales y trabajadores del grupo.

Los encuentros fueron el 22 de febrero, el 27 de febrero y el día 10 de abril, y en ellos se acordó: establecer la debida atención a este colectivo para todos los servicios del SOIB, es decir, orientación, demandas, tramitación de la tarjeta; dos, gestionar toda la documentación en bloque a través de servicios centrales para agilizar el proceso, además, una vez presentado el concurso de acreedores se convocaron seis sesiones de orientación conjunta SOIB- SEPE de dos horas de duración cada una en el salón de actos de la Conselleria, hoy, de Economía y Competitividad, es decir tres reuniones con la representación sindical y con los trabajadores y además seis reuniones, seis sesiones de orientación conjuntas SOIB-SEPE.

Es decir, al final lo que proponía era agilizar los trámites para que los trabajadores de Orizonia cobraran las prestaciones por desempleo lo más pronto posible, aunque debemos recordar que la resolución del reconocimiento y el pago de estas prestaciones corresponden al SEPE, Servicio Público de Empleo Estatal.

Conselleria de Turismo y Deportes. La Conselleria de Turismo y Deportes del Govern tramita el correspondiente procedimiento administrativo sobre las reclamaciones formuladas por consumidores y usuarios finales del Grupo Orizonia, tanto las formuladas frente al indicado organismo como aquellas que se plantearon frente a organismos de otras comunidades autónomas que han remitido las reclamaciones recibidas a la conselleria mencionada.

El derecho a la indemnización de los afectados está asegurada por dos vías, una, provisionalmente están reconocidos sus créditos contra la masa hasta que haya una resolución del expediente por parte de la conselleria; por otra parte y cuando corresponda, se dictará resolución administrativa y se procederá a su pago a costa del aval depositado por las agencias de viajes para responder a estos casos, todo ello con el visto bueno evidentemente de la administración concursal y del juez de lo Mercantil.

En conclusión, lo que les he transmitido creo que son las dos partes más relevantes de ese proceso, que son la cronología de la tramitación del expediente desde que se inicia hasta llegar al concurso y por otro lado, las actuaciones por parte del Govern.

Me pongo a su disposición para cualquier aclaración.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, procediria ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de les preguntes o observacions, i demanaria als portaveus si volen una suspensió o si podem continuar.

Molt bé, idò per tal de formular les preguntes o observacions per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la l'Hble. Sra. Joana Barceló, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, conseller d'Economia i Competitivitat i a tot el seu equip que avui aquí l'acompanya.

Agraïm el relat de les dades pel que fa referència a la tramitació dels expedients i la feina del Govern en relació amb aquesta tramitació dels expedients de fet tant en les tasques realitzades pel president, Direcció General de Treball, SOIB o la mateixa conselleria de Turisme veim i es comença a estructura a partir de l'inici dels expedients de regulació d'ocupació i de concurs de creditors de dia 19 de febrer, són les primeres dates en què hi ha contactes i per tant, activitat en relació amb aquest desballestament empresarial que han viscut.

En aquest sentit, en el que fa referència a les actuacions administratives a partir del moment que s'obren els expedients, evidentment, les actuacions són les que són i en aquest sentit creim que és més important o com a mínim obliga a la reflexió, en el moment en què veim aquesta compareixença també en el temps és molt més tard que quan es produeix tot aquest dur i trist procés, és amb l'oportunitat política que tenen els governs a l'hora de treballar al costat de les empreses que afecten d'una manera tan gran els treballadors d'aquestes illes.

És a dir, així i tot el president, el Sr. Bauzá, ho havia dit en declaracions, bàsicament de poder recaptar les explicacions i depurar les responsabilitats en el procés de venda, no a partir de la venda i dels processos, d'expedients que el conseller ens ha assenyalat, sinó en el que fa referència al procés de venda. El mateix president assenyalava la necessitat de recaptar les explicacions i de la depuració de responsabilitats.

Perquè -i no ho podem oblidar- aquest desballestament empresarial damunt una empresa de quasi 5.000 treballadors, 1.000 d'aquests en aquestes illes, i que els efectes són tan durs, perquè suposen que el 80% dels treballadors han quedat a l'atur, d'aquests treballadors que queden o han quedat han vist reduït d'una manera molt gran els seus drets laborals i evidentment unes rebaixes de sou immenses, dels deutes que han quedat pendents a tots els àmbits de l'Administració, però també d'altres àmbits empresarials, i de la situació d'acumulació de poder o de manca d'activitat empresarial que la supressió d'aquestes 21 societats suposa i per tant, el desballestament pur i dur, on han subsistit la part d'empreses més rendibles i amb aquesta màxima d'aconseguir la màxima rendibilitat a curt termini amb un cost social molt dur, molt dur.

És clar, a partir d'aquí era lògic que el president fes aquestes declaracions de depuració de responsabilitats en aquest procés de venda. Per tant, a partir d'aquí la primera pregunta: quines són les explicacions i les conclusions a què arriba el Govern en aquest procés? Perquè aquest procés comença molt abans, quan l'empresa comença a tenir problemes, i els primers que apareixen són inversors interessats que negociaven la quitació damunt el deute, d'aquests no en sabem res; després vénen bancs creditors que s'adhereixen a la proposta de Barceló, de l'empresa Barceló, i després apareix Globalia, on l'operació de compra integral queda paralitzada per la tardança de la Comissió Nacional de Competència.

És clar, tot aquest procés previ el qual suposa la venda o les dificultats financeres i les oportunitats de venda de l'empresa és on, malgrat el Govern no té competències directes, evidentment ho sabem i en som conscients, però sí en aquest caire de màxima preocupació tant per l'activitat econòmica, com per als treballadors afectats a la nostra comunitat, són 850 treballadors afectats a les Illes, era important poder fer. Per tant, aquesta creim que és la part segurament més dura i que, com deia el president, era clau cercar explicacions i repetim, depurar responsabilitats.

A partir d'aquí, visualitzam que des de les institucions, malgrat no tinguem competències directes, és molt important poder garantir, davant els ciutadans i per tant en aquest cas davant el Parlament, que s'ha fet tot el possible, a vegades surt i a vegades no evidentment, però que s'ha fet tot el possible per garantir el màxim d'empresa i el màxim de llocs de feina. Aquesta és una responsabilitat que tenim com a govern, no lligat a una competència específica que evidentment no té, però sí des d'aquesta responsabilitat global a favor de l'economia, del manteniment de les empreses, que no és fàcil, i el manteniment dels màxims llocs de feina.

Per açò, intentar no només plantejar-ho com a una responsabilitat de competències jurídiques, sinó en el sentit de garantir al màxim possible el benestar general de l'economia d'una comunitat autònoma.

Per tant, una necessitat d'actitud o de compromís en la lluita per les empreses, l'economia i els treballadors d'aquestes illes i per tant, quin és l'àmbit d'actuació, si el coneix el conseller, en aquell moment hi havia un altre conseller que acompanyava el president en aquest àmbit, però si vertaderament ha pogut trobar dins aquest expedient aquesta feina prèvia al que fa referència a tot el procés de venda que ha tingut unes conseqüències -repetim- brutals, brutals a tots els efectes?

Per tant, aquest era fonamentalment l'interès, crec que dels ciutadans i per tant, evidentment del grup parlamentari, de visualitzar i de poder entendre i escoltar les explicacions d'un govern que va fer, dins aquest procés de venda, tot el possible perquè de les diferents tres opcions que es van moure en la venda inicial, abans del desballestament de la mateixa empresa, la implicació, les actuacions.

Sabem pels mitjans de comunicació que ministres del Govern de l'Estat i el mateix president del Govern de l'Estat coneixien aquestes oportunitats de venda i compra, i per tant en aquest sentit el paper del Govern de les Illes Balears quin va ser? Repetim, després, en el que fa referència al tràmits de l'expedient, agraïm la informació facilitada; 850 treballadors a l'atur lligats a aquestes empreses malgrat que tinguin una altra qualificació la majoria d'ells sempre és un glop dur, i per tant saber si tenen més dades des del SOIB sobre la reincorporació d'aquest col·lectiu a altres àmbits de feina.

I, repetim, sobretot el que fa referència a la part prèvia, el procés dur de venda; repetim, malgrat que no siguin competències jurídiques establertes, sí que creim que era responsabilitat del Govern. Per tant li agrairíem, en la mesura que sigui possible, que donés resposta, per una banda, a com veu el Govern, com pensa el Govern que ha d'actuar, i, en segon lloc, quines són aquestes actuacions que va fer davant aquestes tres oportunitats de compra de l'empresa de manera integral que es van posar damunt la taula, i que no es van dur a terme.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Ara, per part del Grup Parlamentari MÉS, intervé l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló, per un temps, com vostè sap, de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, benvinguts el conseller i el seu equip.

Jo crec que estan davant un cas de manual del que el model econòmic especulatiu pot arribar a provocar en una empresa teòricament rendible dins un àmbit turístic, que és dels que en aquests moments a les Illes Balears i a l'Estat espanyol té bones perspectives, i per tant és inexplicable el que ha passat amb Orizonia, si no ho entenem, com dic, dins un context de l'economia, d'aquest model econòmic especulatiu, que pareix que tant a gust s'hi troba el Govern d'Espanya en aquests moments, que està imperant i que està provocant conseqüències com aquestes.

No hem d'oblidar que el principal accionista d'Orizonia era un fons de capital risc, precisament, i que hi havia molts d'interessos per fer-se amb aquesta empresa, i al final el que ha passat és que la desaparició d'Orizonia ha provocat el trossejament de cada una de les parts més interessants de l'empresa, que se les han quedades altres grups turístics, com bé se sap perquè s'ha anat seguint a través de la premsa, i per tant, com dic, s'ha fet un repartiment del pastís.

La veritat és que tot plegat, com dic, per a una empresa que funcionava, per a una empresa rendible, amb uns treballadors preparats, és bastant trist.

I mentrestant, mentrestant tot això passava, el Govern de les Illes Balears s'ho mirava des de la barrera, ho mirava des de lluny. Avui el conseller ens ha dit que com que era una empresa privada no hi podíem assistir, no hi podíem fer res, no hi podíem intervenir. Bé, estam parlant d'un sector estratègic, el sector turístic, sector estratègic econòmic de les Illes Balears; estam parlant de 1.000 treballadors afectats a les Illes Balears; estam parlant, per tant, a més, de l'única empresa que tenia seu a Son Sant Joan, la darrera empresa mallorquina que quedava que tenia seu a Son Sant Joan, més tota la seu també al Parc Bit.

Quines gestions s'havien fet per part del Govern?, cap ni una, abans de l'ERO. El conseller ens ha explicat a partir de febrer quines són les reunions que s'han tengut en els quatre àmbits: a Presidència, Direcció General de Treball, SOIB, Conselleria de Turisme, cadascun dins les seves exclusives competències, però crec que l'actuació del Govern hauria d'haver anat molt més enllà; primer, molt abans i, segon, molt més enllà del que són estrictament i exclusivament aquestes competències. I és així, com dic, perquè es tractava de treballadors de les Illes Balears, es tractava d'una empresa radicada a les Illes Balears, d'un sector estratègic per a les Illes Balears, del qual tots ens omplim la boca, i el primer el Govern, de com l'hem de cuidar i de com hem d'anar alerta i que tan bé va.

A part vull recordar que les primeres reunions es produeixen després de peticions reiterades dels treballadors i les treballadores d'Orizonia, dels sindicats representants, que es varen moure, i amb un govern que en aquells moments no reacciona. És vera que a partir de llavors, de febrer a abril, sí que es posen tots els tràmits, com dic, disponibles per part del Govern, però ja únicament i exclusiva per dir als treballadors les quatre coses que poden fer i l'assessorament mínim tècnic per qüestions ja absolutament de tràmit, quan ja no hi havia res a fer. I fins i tot vull recordar que, la reunió del president, la provoca que els treballadors i les treballadores es dirigeixen als grups de l'oposició d'aquest parlament, ens demanen reunió, com l'havien demanada al Govern, com l'havien demanada al president, com l'havien demanada a la conselleria, però com que no els feien cas, la reunió que nosaltres tenim és la que provoca que llavors sí que el president reaccioni i tenguí una reunió; benvinguda sigui, per tant, a partir d'aquí. Convé fer memòria, per tant, del que va passar.

Per tant la nostra crítica va sobretot a les responsabilitats prèvies a l'ERO, quan ja no hi ha, com dic, res a fer, i aquesta absoluta actitud del Govern de les Illes Balears passiva, i es va limitar a veure com queia aquesta empresa i com llavors es repartien les despulles entre els distints grups turístics, la qual cosa, per altra banda, també ha servit per salvar part de l'empresa i part dels llocs de feina, tampoc no ho volem criticar en aquest sentit, però sí que és vera que ha estat, com deia, de manual del que és aquest model d'economia especulativa que tant hem de criticar i que tant hem de canviar, i que res no es fa perquè així sigui.

Per tant, Sr. Conseller, el que li demanàriem és aquesta intervenció del Govern per què no es va produir, per què no es va fer res, i simplement es varen limitar a gestionar aquests tràmits ja d'acomiadament dels treballadors.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. I ara per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Mercadal, per un temps de deu minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvinguts, Sr. Conseller i tot el seu equip, a aquesta la seva comissió.

El tema que nos ocupa hoy, Sr. Conseller, como podemos ver todos ha perdido cierta actualidad. Estamos hablando de acontecimientos que se desarrollaron hace ya varios meses, y prácticamente hoy estamos tratando temas que ya están básicamente cerrados. A mí sí me gustaría centrar un poco el tema del que estamos hablando y hacer un pequeño desarrollo de los acontecimientos, no sólo de los acontecimientos a partir del ERE, sino a partir de cómo nace Orizonia, prácticamente, porque es importante para cómo después suceden las cosas, también.

Orizonia es una empresa joven, relativamente, que a pesar de tener marcas muy reconocidas en el mercado nace por la escisión de una parte del negocio de Iberostar porque la familia propietaria de Iberostar decide prescindir de todo su negocio que no es hotelero, y vende a dos fondos de capital riesgo todo el negocio que no es hotelero para reforzar su negocio hotelero y centrarse en este negocio y prescindir de sus agencias de viaje, touroperadores y demás. De este modo entran fondos de capital riesgo y nace Orizonia, por una venta que se produce de Iberostar.

El problema fundamental de esta venta, bajo mi personal punto de vista, es que los fondos de capital riesgo que compran toda esa parte del negocio que son touroperadores, agencias de viajes y demás, empresas de servicios turísticos, desconocen absolutamente el negocio turístico, y esto es clave para el desarrollo de los posteriores acontecimientos. Aún así el nacimiento de Orizonia se consolida y nace una empresa de referencia en Baleares del sector turístico.

El desarrollo de los acontecimientos hace que la directiva de Orizonia, que provenía del Grupo Iberostar, tenga desavenencias en cómo se gestiona la empresa internamente con los fondos de capital riesgo que entran a formar parte del grupo. Esa desavenencia con la cúpula directiva termina por la destitución rotunda, de un día para otro, de todos los directivos, de los altos directivos de la empresa, y entra una nueva directiva que es la que dirige después el Sr. Duato.

Esa nueva directiva entra con una función clave y con una orden muy clara, que es la venta de la empresa, directamente, porque así se ha visto después cuando hemos sabido que había negociaciones, por una parte, con el Grupo Barceló y, por otra parte, con el Grupo Globalia, que posteriormente después salió a la luz. Ése era el cometido de la última directiva dirigida por el Sr. Duato en Orizonia, vender la empresa.

La situación que después se produjo en Orizonia en relación, pues si iba a ser el Grupo Barceló, con el que parecía que había un principio de acuerdo, y no es que lo diga yo, es que está en los medios de comunicación de las fechas, y después la aparición del Grupo Globalia, donde anteriormente trabajaba también el Sr. Duato, que apareció justo después y entro en escena, dieron con una situación realmente muy lamentable para los intereses no sólo de Orizonia sino de Globalia, del Grupo Barceló y sobre todo de los trabajadores del Grupo Orizonia, que es de lo que estamos hablando hoy.

A nosotros nos parece... lamentamos profundamente la situación que ha sucedido en Orizonia, porque si nosotros en Baleares tenemos una economía que se basa en el turismo y que se basa en los servicios, pensamos que una empresa como Orizonia, que ofrece trabajo cualificado para personas de alta cualificación, gente muy preparada, que hay oferta de trabajo en estas islas para gente muy cualificada fundamentalmente en el turismo, pues la desaparición de Orizonia evidentemente es un tema que lamentamos profundamente como grupo parlamentario y como ciudadanos de estas islas, que desaparezca una empresa de referencia, que desaparezca trabajo cualificado y trabajo de calidad.

Evidentemente Orizonia era una empresa jugosa para todas las empresas que optaron a la compra o con las que se estuvo negociando para la compra de sus marcas, marcas tan conocidas como por ejemplo Viajes Iberia, como por ejemplo Iberojet, como por ejemplo Rumbo, en una unión que se hizo desde Orizonia con Telefónica, o infinidad de marcas que eran super conocidas y muy consolidadas en el mundo turístico. Era un negocio evidentemente muy importante, y prueba de ello han sido los acuerdos alcanzados con otras entidades para la venta de esas partes de la empresa que, bueno, han podido salvar en cierta medida puestos de trabajo y han podido salvar partes del negocio que evidentemente sí eran rentables.

Pero la obligación del Gobierno, que es lo que estamos hoy tratando aquí, y la obligación de la conselleria que usted dirige es la de garantizar y apoyar que este proceso se produzca con la máxima transparencia y con las máximas garantías para los trabajadores de las empresas. En ningún caso nosotros pensamos que la función del Gobierno sea la de intervenir, la de intervenir en los procesos que afectan a empresas privadas y a intereses privados. Evidentemente estamos hablando de intereses que sobrepasan en cierto modo algunos ámbitos, evidentemente estamos hablando de muchas personas, estamos hablando de una empresa muy grande, que tenía intereses no sólo en Baleares sino en todo el territorio nacional e internacional, porque estas empresas tienen intereses en todo Centroamérica, Sudamérica y prácticamente en todo el mundo, y acuerdos con diferentes empresas a nivel global, pero nosotros

pensamos que las actuaciones del Gobierno han estado bien encaminadas, porque se han basado fundamentalmente en garantizar que estos derechos de los trabajadores se vean vigilados por parte del Gobierno y por parte de las instituciones también del Estado, que son las que tienen competencia en este caso, como usted muy bien ha explicado.

Sobre este punto sí me gustaría resaltar dos cosas que usted ha dicho en su intervención. La primera, me lo he anotado aquí, el día 25 de abril de 2013 el Juzgado de lo Mercantil incoa el expediente previsto en el artículo 64 de la Ley concursal sin necesidad de abrir período de consultas porque hay un acuerdo sobre los términos interesados por la empresa y los trabajadores, con lo cual partimos... desde este punto de vista estamos en un punto en que la empresa ha pactado con sus trabajadores, hay llegado a un acuerdo y se les indemniza por unas cantidades que están acordadas. Evidentemente todos lamentamos que se produzca esta situación, pero si hay un acuerdo entre empresa y trabajadores el Gobierno realmente lo que tiene que hacer ahí es observar que se guarda toda la cautela posible pero sin más.

Las actuaciones del Gobierno han sido de vigilancia, de ayuda a las partes para buscar soluciones a los problemas derivados de las medidas laborales a adoptar. Es más, como usted también ha apuntado los ERE que afectan a trabajadores de centros situados en el territorio de más de una comunidad autónoma no son competencia del Gobierno sino que son competencia del Ministerio de Trabajo y Seguridad Social y de la Dirección General de Empleo y Seguridad Social. Se ha estado -ha explicado usted también- muy en contacto con el ministerio para saber cuáles eran las soluciones que se iban adoptando para poder salvar el máximo de puestos de trabajo en estas ventas o en estas empresas participadas de Orizonia para que se pudiesen conservar el máximo de puestos de trabajo.

Ha habido contactos con el Govern no sólo a nivel conselleria sino al más alto nivel; evidentemente usted ha dicho que el presidente, el mismo presidente del Govern, se ha reunido en dos ocasiones con los trabajadores; en una, en esta misma sede del Parlament, en el Parlament se reunió el presidente del Govern con los trabajadores; y se tuvo una segunda reunión en el Consolat de Mar. También la Dirección General de Trabajo y Salud Laboral de la conselleria ha estado pendiente de todos los acontecimientos que se han producido en la venta de Orizonia, y el SOIB, conjuntamente con el Servicio público de empleo estatal, ha mantenido, como usted ha relatado, seis sesiones de las que se ha salido con una serie de acuerdos importantes y con una vigilancia importante de lo que ha sucedido en el proceso de Orizonia.

En definitiva, nosotros pensamos que el Govern ha actuado diligentemente, ha estado junto a los trabajadores, les ha amparado, pero evidentemente estamos hablando de intereses privados y de empresas privadas, que lo que tienen que hacer las administraciones públicas evidentemente es velar porque todo se produzca en los cauces previstos por la ley, garantizar que esto se produzca de este modo, y en este sentido nosotros apoyamos la actuación del Govern en este proceso por la salvaguarda de los derechos de los trabajadores.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mercadal. El Sr. Conseller de Economía ahora tiene el turno de réplica.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Cierto que, bueno, les he trasladado la cronología desde que la empresa envía al Ministerio de Empleo a Madrid el proceso, el trabajo hecho para el expediente de regulación de empleo, es cierto, pero es cierto que también, si vamos hacia atrás, y podemos ir desde el inicio, cuando existe la venta inicial hasta yo creo que el año 2012, que creo que es el año relevante donde como empresa empiezan a ver que tienen problemas y que tienen que tomar soluciones, pues yo creo que eso sí que es un ámbito tan de lo privado con lo privado que evidentemente como gobierno poco..., es decir, es que creo que no debemos ni entrar, porque si tuviéramos que estar al tanto de cada una de las empresas, de su situación financiera, de su apalancamiento, de su endeudamiento, de todas las empresas de nuestras islas, tenemos muchas empresas potentes y evidentemente todas..., y contextualizado donde estamos, en un proceso de crisis financiera, donde el modelo de negocio... de crisis financiera, perdonen, y crisis real de la economía, donde evidentemente el sector turístico, donde está trabajando Orizonia, donde tiene su ámbito de actuación, pues está sufriendo una crisis. Todos lo sabemos, porque al final estamos hablando del 2008.

Bueno, el proceso, es cierto, es decir, en el momento que el consejo de administración identifica cuáles son los caminos que debe tomar, supongo que de una reflexión en cuanto a que sus propietarios quieren de alguna forma..., y es que entrar a saber lo que se pretendía o no es un poco algo que como gobierno no debemos entrar, pero presuponiendo que deciden, y supongo que el informe concursal lo definirá, pues presuponiendo que tienen que tomar una decisión de venta, esta decisión de venta se efectúa y empiezan las negociaciones, pero, bueno, yo creo que hay que entender que evidentemente es capital extranjero, es un capital que tiene yo creo que unas razones de..., cuanto invierte quiere unas rentabilidades, cuando estas rentabilidades no se le dan toma unas decisiones.

A partir de ahí entra un grupo como Barceló y hace una oferta de compra. Todos sabemos que hay negociaciones, todos sabemos que evidentemente un proceso como éste tiene muchas conversaciones y muchos intereses por ambas partes que se quieren defender, evidentemente hay acreedores, hay un pulso indicado..., de alguna forma un endeudamiento grande con entidades financieras, hay un endeudamiento grande con personalidades mercantiles, y evidentemente todo esto entra en la negociación. Todos conocemos de alguna forma a través de la prensa, el proceso que ocurre a partir del verano, de negociaciones con Barceló.

En esas negociaciones, o en ese momento entra un agente distinto que es Globalia y siguen las negociaciones. En toda negociación de venta entiendo que hay unas premisas, estas premisas, supuestamente, una de ellas no se cumple, o no se cumple en el tiempo que el comprador quiere y retira una oferta de compra. ¿Díganme ustedes hasta ahí...en qué actuación? Estamos hablando de millones de euros, estamos hablando de mucho dinero, y donde hay inversión privada y creo que todos estamos de acuerdo que la competencia de un gobierno, ni política, es entrar en un debate donde hay..., porque es que entonces tendríamos que entrar, y todos conocemos muchas firmas que durante este proceso de crisis han padecido destinos parecidos y si como Gobierno hubiéramos tenido que actuar, pues ...

Yo creo que estamos de acuerdo que es difícil actuar en estas situaciones, donde estamos hablando de capital privado. Es cierto, hay recursos humanos, es cierto hay personas, evidentemente detrás de las empresas hay personas. En eso es donde el Gobierno tiene que trabajar y trabajó en todo el proceso, a partir de cuando se presenta el Expediente de Regulación de Empleo. Pero créanme, identifiquen ustedes, o al revés, cuáles son las actuaciones que un gobierno, y no sólo con esta empresa, piensen que ha habido, ha habido muchos casos parecidos, han existido, se han dado y evidentemente es economía de mercado, un negocio no es viable, y oiga, claro que supone..., y además es un gran problema para nuestra economía, claro que es un gran problema que una empresa como Orizonia haya dejado de prestar sus servicios, por muchos ámbitos, en el ámbito, como ustedes han hablado, de la innovación, en el ámbito de liderazgo, en el ámbito de alguna forma de dejar un endeudamiento, no sólo con entidades financieras y con sus accionistas, sino también dejar endeudamiento con acreedores comerciales, claro que es un problema, pero es que esta crisis nos ha identificado muchos problemas como este.

Poner en valor el trabajo que tiene que hacer un gobierno en una actuación como esta, primero yo creo que estamos todos de acuerdo, que es ir más allá de una competencia y de una realidad. Lo que sí está claro es que lo que tiene que hacer en el momento en que este problema se pone en marcha, es preservar que se llegue a un acuerdo entre los trabajadores y la empresa, que este acuerdo, a través de su representación sindical, sea firmado por la empresa. Y evidentemente en el ámbito del concurso después el juez, como bien ha dicho el diputado del Partido Popular, el juez no llama a las partes porque el acuerdo se ha dado y los trabajadores están de acuerdo. Entrar a valorar esto, yo creo que todos somos realistas y en una crisis como esta, pues las actuaciones..., la economía de mercado marca y bueno, los recursos de los que estamos hablando son miles de millones de euros, pues las soluciones..., sobretudo cuando ha habido dos empresas que han intentado llegar a una solución, no se ha llegado, bueno, pues es que es el capital privado quien decide entrar en una empresa con unas condiciones; si en estas condiciones comprador y vendedor no se ponen de acuerdo, pues es difícil que como gobierno..., y si no estamos aquí para que ustedes me digan cuál es la solución que hay que dar a un hecho privado.

Y después el tema de la responsabilidad. Yo creo que estamos, usted lo sabe, en un proceso concursal. El informe concursal inicial lo acaba de presentar la administración concursal, supongo que el reparto a las partes estará, y a partir de ahí entra un proceso en el que al final de ese proceso, ustedes saben que hay un debate sobre responsabilidad y en ese debate evidentemente nuestra abogacía, representando los intereses de la comunidad, está personada. Por lo tanto, yo creo que pedimos hoy qué decisión hay que tomar, cuando realmente los hechos los vamos a empezar a conocer cómo ocurrieron y si de verdad hay temas de responsabilidad, pues como gobierno evidentemente estaremos, como en toda situación concursal que se da, y no sólo en esta empresa, en todas.

Por lo tanto, Sra. Diputada, vamos a estar ahí y vamos a ir i vamos a ir siguiendo todos el proceso concursal, que en el fondo se está iniciando ahora y que al final, es verdad, hay créditos contra la masa, estos créditos contra la masa al principio fueron los trabajadores, han cobrado sus indemnizaciones. Después están los consumidores, los clientes, que de alguna forma está preservado su recuperación de dinero a través de los avales. Y está la comunidad que ha identificado todos sus créditos y están dentro del concurso. Por lo tanto, como actuación de futuro y de responsabilidad lo tenemos claro.

Yo, como conclusión, es doloroso, es cierto, es decir, es doloroso por el impacto económico y por el impacto en las personas, pero estamos hablando de capital privado con capital privado, y de unos procesos de toma de decisión, donde realmente quien puede vender o comprar es el que tiene las participaciones, es el que vende, y el que compra es el que pone el dinero. Y además, hay acreedores de por medio que, cuando conozcamos de verdad todo el proceso de estos últimos 12 meses, ahí podremos saber qué ocurrió, cómo ocurrió y cuáles fueron las decisiones. Y evidentemente a través del concurso, la administración concursal y el juez irán determinando. Y en la fase final, cuando venga la calificación, se verá y como gobierno estaremos. O sea que no se preocupen, que en este caso no habrá ninguna duda.

Y, Sr. Diputado del PP, es que es así, es decir, hemos hecho todas las actuaciones y todas las reuniones que como competencia tenemos. Y créame, el seguimiento tanto de la Dirección General de Trabajo, como del SOIB por sus competencias, el presidente del Gobierno en sus reuniones, en sus llamadas con Madrid, que era importante que el ministerio fuera ágil, han visto que fue muy ágil, es decir, se presenta el expediente y al día siguiente le dan el informe de conformidad. Por lo tanto, yo creo que las actuaciones y el seguimiento no cabe duda cuestionarlos, y a partir de ahí, veremos un poco cómo evoluciona el concurso y en la calificación estaremos.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. I ara en torn de rèplica per part del Grup Parlamentari Socialista, com vostè sap, Sra. Barceló, té cinc minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ

Si moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, evidentment, repetim, no qüestionam el procés de l'expedient que li pertoca executar com administració responsable dins l'àmbit laboral a la nostra comunitat autònoma, molt bé. I les responsabilitats que assenyalava i que assenyalava el president del Govern de la comunitat autònoma, no eren dins aquest procés concursal, bé està que la comunitat autònoma hi sigui, que vetlli per als interessos de la pròpia comunitat autònoma, aquest és un procés i per tant, és obligat que es faci.

El que plantejava el President en el seu moment era la responsabilitat amb la impossibilitat de venda de l'empresa en la seva globalitat, abans d'iniciar aquest procés d'expedient de regulació.

És en aquesta fase allà on tenim tres ofertes o es visualitzen tres ofertes que serien conegudes a través dels mitjans de comunicació que es posen damunt la taula, que el conseller ens diu que coneix a través dels mitjans de comunicació, que alguns dels afectats diuen que ho han comunicat als diferents ministeris i al propi president de l'Estat, i aquí creim que era important interessar-se, tenir un compromís actiu, per saber vertaderament aquesta empresa si és o no és viable, quines parts ho són o no ho són; quin acompanyament en aquest procés de venda perquè s'acabés amb èxit. I és aquí que el president de la comunitat autònoma diu, després de tres processos, que al final queda en desballestament total..., exigir responsabilitats. Ens referim fonamentalment a aquest procés.

Aquest procés creim que no el podem deixar amb l'argumentari que són relacions entre particulars. Parlem d'interessos privats? Sí, però nosaltres, com a govern, com a institucions, com a Parlament, nosaltres hem de defensar uns interessos col·lectius, que també hi són en aquests processos, perquè 1.000 treballadors afectats a Balears tenen un àmbit de component col·lectiu important, 850 persones a l'atur dins aquest procés. Què és difícil? Segur, Sr. Conseller, clar que ho és, i que el Govern té pocs instruments per avançar-ho. Però valoram obligat, sobretot en aquest moment, la necessitat d'un compromís actiu del Govern per mantenir la xarxa empresarial existent, en la mesura del possible i evidentment en funció de les seves oportunitats de rendibilitat. Però aquesta passa de compromís actiu per donar suport a la xarxa empresarial existent creim que és important i que no és una cosa només entre privats, o entre particulars, és una cosa que ens interessa com a col·lectivitat, ens interessa per a l'economia, per a l'ocupació, per fer front a l'atur, perquè açò també té uns costos per a l'administració.

Per tant, com estructurar aquest compromís actiu? Creim que evidentment es poden establir, i així hi ha alguna iniciativa ja registrada en aquest sentit en aquest Parlament, a fi de poder establir els processos que permetin acompanyar aquest procés previ. Per fer i poder explicar als ciutadans que aquest Govern ha fet tot el possible perquè els interessos col·lectius que suposa mantenir una xarxa empresarial i d'ocupació, arribin a bon port. Amb totes, repetim, les dificultats que cada un dels casos té i que de vegades serà possible i de vegades no serà possible Sr. Conseller. Li demanàriem per tant, aquest canvi de discurs de què aquests processos són només una cosa entre particulars. No,

tenen un impacte en l'interès absolutament de tots i per tant són interessos col·lectius els que també es veuen afectats.

Per tant, en aquest sentit demanàriem, repetim, estructurar aquest compromís actiu del Govern entorn del manteniment de la xarxa empresarial i que en els processos quan una empresa evidentment es comunica i es visualitza que té aquestes dificultats, s'activin les oportunitats i a més a més, perquè n'hi havia tres aquesta vegada, de possibilitats de venda en la seva integritat i que no es van poder dur a terme. I per tant...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Barceló, acabi per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Aquest és un poc l'interrogant i aquestes explicacions que el propi president demanava per què no s'havien duit a terme, repetim, exigint responsabilitats en aquest moment de per què no s'havien duit a terme.

Pel que fa referència al procés, evidentment, màxima celeritat, per açò es produeix l'acord, sinó els treballadors queden molt desemparats de tot aquest procés i evidentment tot allò que pugui ajudar a l'administració en accelerar i donar garanties que el procés sigui el màxim de transparent i just, benvingudes siguin.

Li quedava una pregunta, la qual no sé si pot respondre, que era entorn del treball del SOIB en l'ocupació de les 850 persones que a les Illes van quedar despenjades, que s'havien fet les actuacions, si sap alguna dada dels resultats...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Barceló, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, acab. I per tant, en aquest sentit, repetim, agrair-li, però no estam d'acord que sigui un plantejament entre privats. Ens preocupa la xarxa empresarial existent i hem de fer el possible i tindrà propostes damunt la taula en aquest sentit per mantenir-ho. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló, com vostè sap, té cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé avui vostè ha mantingut, en la línia del que ha declarat el portaveu del Partit Popular avui, que no poden entrar a cada una de les situacions econòmiques de les nostres empreses, que l'economia de mercat comanda i que no hi ha intervenció possible per part del Govern. Fins i tot, la posició oficial del Partit Popular avui és que no és funció del Govern intervenir en els processos que afectin empreses privades. Aquesta és la posició inicial o oficial d'avui.

En tot cas jo li recordaria, i faig referència a unes paraules de l'actual portaveu del Partit Popular, la Sra. Cabrer, Ple del 10 de febrer del 2009, es parlava del sector aeronàutic en aquell moment, i ella deia que: "com que el Govern és el responsable final del sector aeronàutic, en aquest cas de les Illes Balears, - podríem dir el mateix del sector turístic-, el Govern és el responsable de les greus conseqüències que tindrà per al futur de les Illes Balears", es referia en aquell moment a la crisi d'Spanair, en concret. Constatar que el Partit Popular i que el Govern del Partit Popular ha canviat d'opinió. Hem passat de què el Govern és el màxim responsable dels problemes que pugui tenir un sector privat determinat, a què no hi podem fer res. Constatar aquest canvi.

Constatar també que vostè avui diu economia de mercat pura i dura, però el 2008 vostès, *Diari de Sessions* del plenari, defensaven la intervenció, a través d'ajudes, per exemple, a les companyies aèries de les Illes Balears, a través d'I+D+I. Sr. Rodríguez i Barberà, plenari de 15 d'abril del 2008, defensava com dic aquesta intervenció, la possibilitat d'estudiar ajudes econòmiques, juntament amb la resta d'ajudes de l'Estat, perquè es puguin donar a les empreses. El 2009, la Sra. Cabrer també deia que si va créixer el sector del transport aeri de les Illes Balears era gràcies a què hi havia ajudes, ajudar una companyia no és anar en contra de les altres, és créixer. I criticava que el Govern en aquells moments no donés aquestes ajudes. Per tant, està clar, constatar que el Partit Popular ja no és on era fa només uns pocs anys, on es defensava la intervenció del Govern, via ajudes, i ara diuen que no poden fer res.

Jo dic, que efectivament les competències que tenim són limitades i sobretot els recursos econòmics que tenim són molt limitats per fer aquests tipus de qüestions, sobretot. Mentre tenguem el finançament que tenim és evident que no disposam d'aquests recursos. Però en tot cas, sí que jo crec que qualche cosa sí que s'hauria d'haver fet per part del Govern, qualche cosa sí que s'hauria d'haver fet i es podria haver fet per part del Govern.

Sobretot, i acab la meua part final de la intervenció, en relació amb les responsabilitats, les responsabilitats d'una mala gestió, d'una gestió especulativa que han duit a aquesta situació. Hi pot haver responsabilitats civils, també fins i tot penals, vostè diu que estan personats en el concurs. Evidentment és molt significatiu que l'informe provisional parli d'un deute superior als 1.000 milions d'euros i que segurament bona part dels creditors no podran cobrar, perquè s'ha trobat un actiu només de 50 milions. Evidentment, aquest és l'informe inicial, però aquí hi ha una responsabilitat d'una gestió que s'ha fet i de per què no es va poder fer la venda i de per què al final tants de treballadors han quedat a l'atur.

I jo el que voldria és que vostè no em digués simplement que estan personats, el que voldria és que el Govern tengués una actitud activa, fins i tot com a acusació pública, tant per les responsabilitats civils i fins i tot, si n'hi ha, de penals, en aquestes responsabilitats d'uns gestors que han duit a aquesta situació. Perquè, efectivament, hi pot haver unes situacions que escapin a les responsabilitats dels gestors, però també hi pot haver hagut unes males pràctiques, unes pràctiques especulatives que hagin duit a aquesta situació, que ha perjudicat un sector estratègic a les Illes Balears i que ha perjudicat 5.000 treballadors a nivell de l'Estat i 1.000 treballadors a nivell de les

Illes Balears. I el Govern no es pot limitar, com dic, a mirar-s'ho de lluny. Per tant, demanam aquesta actuació activa, efectivament, dins totes aquestes situacions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. I ara per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Mercadal té vostè cinc minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Estamos aquí y nos han convocado a esta comisión, leo textualmente, "*per tal d'informar sobre el procés de venda d'Orizonia*". Digo esto porque..., Sr. Conseller, hemos escuchado todas las intervenciones de los grupos que me han precedido, sus intervenciones evidentemente también las hemos escuchado con muchísima atención, pero me ha sorprendido notablemente que en este último tramo, he escuchado a los portavoces de los otros grupos parlamentarios decir que la actuación del Govern debería haberse iniciado en un momento anterior. Con lo cual, tengo que concluir que están de acuerdo con la actuación que realizó el Govern en el proceso de venta, que es para lo que nos han citado hoy aquí, para el proceso de venta.

Como el proceso de venta ha quedado claro y acreditado, con todos los datos que usted ha facilitado, que fue un proceso en el que el Govern se posicionó junto a los trabajadores, junto a los consumidores para velar, para garantizar y para acompañarles en todo el proceso, y que el proceso, además, se ventiló con la máxima celeridad, como prueba de ello es que el 25 de abril se da validez al acuerdo entre empresa y trabajadores y el 26 de abril el propio Ministerio de Empleo, que es la autoridad laboral competente, emite el informe valorable y valida ese acuerdo entre empresa y trabajadores. Es decir, al día siguiente, máxima celeridad imposible, se valida ese acuerdo, es decir, aquí ha habido una actuación absolutamente diligente del Govern, del ministerio y ha habido una coordinación absoluta entre las administraciones que tienen competencia en este tema.

Se dice si no tenemos interés, si tenemos interés, evidentemente tenemos no interés, tenemos muchísimo interés, muchísimo interés porque estamos hablando de puestos de trabajo en una situación que es la que es y es la que todos conocemos, puestos de trabajo, como he dicho anteriormente, cualificados, cualificados porque hay directivos muy formados que forman parte de estas corporaciones y una cantidad de trabajo cualificado que no es únicamente de servicio que ha perdido en este proceso esos puestos de trabajo. No sólo interés en cuanto a los puestos de trabajo, que es fundamental, sino también el interés económico de la comunidad autónoma que también ha sufrido un daño con la desaparición de una empresa como Orizonia, líder en su segmento. Pero no podemos negar -y eso es de Perogrullo- que el Govern no sólo estuvo al lado de los trabajadores y de los consumidores en el proceso de venta de Orizonia, sino que el Govern, evidentemente, conocía perfectamente cuál era la situación de Orizonia.

La Conselleria de Turismo, la Conselleria... la Vicepresidencia Econòmica anteriormente, está al lado de las empresas de las Islas Baleares, y ¿cómo no iba a estar al lado y conocer cuáles eran las circunstancias que afectaban a una empresa como Orizonia, que es una de las empresas líderes en Baleares, evidentemente?

He oído hablar de una cosa que me ha puesto un poco los pelos de punta en esta comisión y es..., lo voy a pasar de puntillas porque quiero marcar la diferencia, es decir, venimos aquí y comparamos el tema con Spanair. Yo creo que no interesa a la oposición hablar de Spanair en esta comparecencia, no interesa porque todos conocemos cual fue la actuación de la oposición en el caso de Spanair, porque el caso de Spanair y el caso de Orizonia, que son dos empresas privadas, no tienen radicalmente nada que ver una con la otra. La empresa Spanair afectaba directamente a la conectividad de las Islas Baleares, o sea, un archipiélago que está desconectado y que, con la merma de Spanair y con la salida de Spanair de las Islas Baleares, no sólo también se perdieron una infinidad de puestos de trabajo, sino que también perdimos una serie de ventajas como usuarios de las líneas de Spanair. Pero es que, además, las consecuencias de la desaparición de Spanair o de Orizonia son radicalmente diferentes, bueno, simplemente citar cómo se enteró, declaraciones del propio Sr. Antich en esas fechas, que se enteró por la prensa de la desaparición de Spanair, eso sí que ya..., o sea, no es que lo diga yo, vayan a la prensa de las fechas en las que desaparecía Spanair, y verán como el propio presidente Antich declaraba que se había enterado por la prensa, no ya la consellera del ramo, el propio presidente del Gobierno se enteraba por la prensa, esto nos parece lamentable.

Por tanto, creo que sería responsable por parte de la oposición y por parte de los grupos que daban apoyo a ese gobierno que obviásemos ese tema porque todos sabemos cuál ha sido la actuación.

Y ya que está aquí, Sr. Conseller, también me gustaría darle la enhorabuena porque hoy hablamos también de puestos de trabajo y de puestos de trabajo que desaparecen, algunos se conservan con la venta de parte de estas empresas, pero sí, hoy hemos conocido los datos de la EPA y conocemos que Baleares y que su consejería está trabajando a máximo rendimiento y tenemos 8.000 ocupados más que en el mismo periodo del año 2012. Es el mayor descenso en toda España, las Islas Baleares, donde se produce. Hay 24.000 empleados más que en el trimestre anterior. Y por eso también, ya que está usted aquí hoy, querríamos felicitarle por esos buenos datos que la economía balear está mostrando y que, con o sin, prácticamente sin casi siempre el apoyo de la oposición, vamos a salir de esta crisis.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Mercadal. Ahora para el turno de contrarréplica por parte del Sr. Conseller y para cerrar, tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sí, me pregunta acerca de los datos de demandantes de empleo a consecuencia del ERE de extinción, ¿verdad? Bueno, 317 personas, de las cuales a los grupos de trabajo con nosotros fueron 259 y, bueno, hoy en día más del 30% de estas personas tienen trabajo, hablamos de cuatro o cinco meses después, sin contar con las personas que evidentemente no están incluidas aquí que fueron a parar a otros grupos por los procesos de venta que he mencionado.

Quiero centrarlo como ustedes lo han centrado porque creo que el debate..., por concretar y para que lo tengamos todos claro que, uno, pienso que opinamos igual, y opinamos igual desde el punto de vista, uno, decimos exigir responsabilidades. Es que las responsabilidades se podrán exigir cuando se conozca de verdad lo que pasó desde la primavera del 2012, en que se decide su venta por los motivos que estratégicamente entienda su consejo de administración y evidentemente sus accionistas que se daban, tendrían sus motivos, evidentemente supongo que estos motivos vinculados a una crisis económica que tenemos, una bajada de ventas, un apalancamiento importante, bueno, todo el proceso interno de una empresa, bueno es que díganme si ustedes saben de verdad ¿qué pasó a partir de ahí, lo sabemos de verdad? En las negociaciones, ¿qué se ofrecía? ¿De qué quitas se hablaba? Es que todo eso forma parte de una negociación.

Por tanto, la entrada de Barceló, sus días, sus semanas de negociación, los preacuerdos, los acuerdos, las vueltas a empezar, la entrada de Globalia, es que evidentemente hasta que no tengamos claro, uno, la lectura del informe concursal, y de ahí se pueden..., es decir, no creo que la administración concursal, simplemente lo que hace es constatar unos datos o unos hechos, en el proceso -y créanme- en el proceso se irá desarrollando y viendo qué ha pasado en el camino. Pero incluso lo que ha ocurrido en los meses anteriores, incluso lo que ha ocurrido en los dos años anteriores, es decir, el proceso, la Ley concursal y los concursos están de alguna forma definidas las actuaciones y los pasos que hay que seguir.

Evidentemente prioridad, los acreedores, el personal, el personal que es una prioridad inicial que es masa en un concurso, eso se llega a un acuerdo y se resuelve. A partir de ahí deudas, deudas con entidades financieras, deudas con entidades, personalidades jurídicas, bueno pues ya veremos durante el proceso.

Y estoy convencido de que en algún momento o si no al final, cuando se hace el proceso de buscar responsabilidades, el proceso último, pues ahí se verá si son administrativas, si no las hay, si se ha actuado con negligencia o las circunstancias del mercado o los momentos son los que son y las decisiones que se tomaron se tomaron bajo criterios objetivos y económicos. Es que no lo sabemos y, como Gobierno, menos, menos. En febrero y en abril podríamos posicionarnos y estoy convencido de que el mensaje del presidente siempre ha sido: se identificarán porque durante el proceso vamos a conocer qué ha pasado y a partir de ahí nos posicionaremos. ¿Dónde? Donde corresponda posicionarse.

Es que díganme en qué momento..., es decir, ¿somos capaces aquí de hacer un juicio sobre los hechos que ocurrieron? No, yo no los conozco en profundidad, y estoy convencido de que ustedes tampoco, y como no lo sabemos dejen intervenir al derecho.

Nosotros como gobierno sabemos la responsabilidad que tenemos, vamos a estar en todo el proceso y estoy convencido de que vamos a hacer las cosas que correspondan, porque además dentro del proceso hay un juez y una administración concursal, abogados de las partes que van a estar atentos a conocer qué pasó, cómo pasó, porqué paso y qué está pasando.

Entonces, van a ser muchos ojos los que miren este proceso porque evidentemente hemos hablando de un endeudamiento de más de 1.000 millones de euros y por tanto es un tema preocupante.

Creo que coincidimos todas las partes en que las personas son lo relevante. El empleo, evidentemente, el empleo es el relevante, pero estamos poniendo y conocemos ejemplos, ustedes han gobernado con ejemplos y han hecho lo que han podido hacer como administración y estoy convencido. Y si quieren entramos en un debate de quién lo ha hecho mejor o peor, creo que las herramientas que tenemos son las que son y ejecutamos sobre ellas, si entramos en un debate de qué podríamos haber hecho, mire...

Además hay ejemplos donde la intervención incluso de la Administración no ha provocado nada más que alargarlo un poquito para... para la conclusión que ha tenido Spanair, por poner un ejemplo. ¿Por qué? Porque cuando una empresa no es viable, no es viable, y si se llega a esa conclusión... -y usted me ha dicho lo que pone la administración concursal-, pues, si es esa la conclusión, evidentemente qué actuación..., es decir las cosas son como son, no como uno quiere que sean. Si en esta crisis, por lo que sea, ya entraremos en el debate de si ha sido mala gestión o no mala gestión durante el proceso, no sólo del proceso de venta, sino anterior, es que creo que ese debate está en el concurso y ahí es donde realmente se va a tener, pues valorarlo como administración, es que todas las partes tenemos nuestras competencias y en esas estamos.

Estar informados o no es un proceso de venta, en donde evidentemente lo que se está negociando son acuerdos entre partes que tienen sus condiciones y estoy convencido que iremos sabiendo todas las partes que ha habido en este proceso, todo el proceso que era, todas las representaciones de abogados de todas partes y verán lo complicado que es un proceso como éste. Por tanto, ¿cómo va a entrar en esto la Administración? Lo

único que nos puede ocurrir al final es que durante el concurso nos digan que fue... administradores de hecho, por haber usted intervenido y no haber conseguido nada y encima además...

Mire, creo que tenemos claro lo que es el papel de la administración, la administración es competente de *per se*, tiene sus canales y sus flujos de trabajo y las actuaciones que se han hecho son las que corresponde y las máximas que se pueden hacer.

Es cierto, como esta empresa y como muchas en una economía de mercado y en un momento como los que hemos vivido, ha habido muchas empresas como el caso Orizonia y todas ellas han partido de problemas financieros, problemas de buena o mala gestión, pero al final, al final, es lo que es, es una economía de mercado en la estamos.

Intervenir, Sr. Barceló, usted sabe que no ayuda y no favorece, no hay proceso, si estamos oyendo todos los días procesos concursales y de solución de empresas relevantes en todas las comunidades, en todas, donde la administración está donde tiene que estar y es que no puede estar más allá, primero porque no es competencia, segundo, porque no va a poner recursos del ciudadano, y volveríamos a entrar en el debate, recursos del ciudadano, ¿recursos del ciudadano?, tenemos este debate hoy, eh.

Creo que en esto estamos convencidas todas las partes, todas las partes, que se ha hecho lo que correspondía, que a todos nos duele porque es una empresa relevante en nuestras islas. Es verdad que las competencias y en este caso de este conseller son trabajar para crear empleo y evidentemente este proceso, su conclusión, o hasta ahora no ha ido en esa línea evidentemente, porque hay personas en el desempleo, pero también es verdad que se puede intervenir donde se puede intervenir, y a partir de ahí, pues oye, la buena gestión, la inversión privada, porque también ha habido inversión privada que se perderá y entidades financieras, que hay que saber qué ocurrirá con ellas. Es decir, aquí hay actores que son los que tienen que tomar las decisiones y nosotros como gobierno no podemos entrar a tomar ninguna decisión en nombre de un privado, no podemos en nombre de un privado, porque al final este proceso si tenía que haber acabado en un concurso, por mucho que hubiera entrado la administración cuando hablamos de 1.000 millones de euros, poco más.

Es decir, hubo dos empresas que quisieron comprar, no se llegó a un acuerdo, ¿por qué? Porque las partes no se pusieron de acuerdo y las partes no se pusieron de acuerdo, estoy convencido, por muchos hechos, pero el relevante es el económico, y el económico es el que hace tomar las decisiones de quien pone el dinero.

Por tanto, tenemos muchos ejemplos en donde ustedes como responsabilidad en su momento y nosotros con la nuestra sabemos hasta dónde podemos llegar y a todos, no nos gusta cuál ha sido el resultado, pero también sabemos todos el máximo que podemos hacer.

Responsabilidades, intereses, es verdad son intereses colectivos, es decir, son empresas..., todos conocemos el impacto de una empresa como Orizonia, pero como muchas otras que en un proceso y en una situación en la que hemos estado no han superado la crisis y créanme, si se hubiera puesto más dinero estoy convencido de que no estaríamos hablando así o si el proceso de venta o los procesos hubieran llegado a un acuerdo pues no estaríamos así.

¿Por qué ha sido? Pues no lo sabemos. Incluso los procesos de venta, ¿a ustedes les garantiza que los procesos de venta hubieran llegado a soluciones distintas? Pues no se sabe porque, primero, no se llegó y tampoco conocemos las condiciones en las cuales se estaban negociando estos procesos. Por tanto, el hablar de que se podría haber hecho o no hecho cuando hablamos de una empresa de 1.000 millones, con intereses extranjeros y evidentemente intereses privados, creo que hoy todos estamos convencidos de que ni tenemos las herramientas ni debemos actuar en ellas.

Por tanto, les agradezco porque de alguna forma es lo que nos han trasladado, es decir, es verdad, nos preocupa, ¿qué podemos hacer? Pero si es que creo que al final llegaremos a la conclusión, es decir, entre privados, poco; es decir, evidentemente, garantizar que los procesos donde tenemos competencias se cumplan y estar, pero nada más, que se cumplan, nada más ni nada menos, que se cumplan. Porque en el fondo sí que podemos decir que al final los representantes de los trabajadores y la empresa llegó a un acuerdo, se ha indemnizado y se ha cobrado. Ha habido personas que han encontrado ya empleo. Los clientes, los consumidores con los avales van a cobrar lo que han puesto. Creo que se está haciendo, por todas las partes implicadas, incluido evidentemente el juez y la administración concursal, van a preservar todos estos derechos.

No se preocupen que estaremos en ellos, porque la responsabilidad que les trasladó el presidente del Gobierno que íbamos a seguir, pues evidentemente lo vamos a seguir, pero conocedores del hecho, investigar lo que ha pasado y evidentemente ya le digo que todas las partes estarán muy interesadas en saber si aquí ha habido más allá de unas consecuencias financieras de los momentos en los que estamos.

Creo que no es un tema de cambio de discurso, Sr. Barceló, es lo que es y creo que hemos convergido en que... bueno, no podríamos estar apoyando evidentemente con los recursos de los ciudadanos a todas las empresas, porque todas tendrían el mismo derecho, todas tendrían el mismo derecho. Por tanto, lo que hay que perseguir es que se hagan las cosas bien cuando entran en procesos así y garantizar que se cumplan.

Sobre los datos, Sr. Diputado, de la EPA de hoy, quiero trasladar lo que siempre trasladamos, son indicadores que nos están demostrando un cambio de tendencia, que nos queda mucho que hacer, que creo que a través de reformas se está consiguiendo invertir la tendencia y datos como los de hoy, todos los que estamos aquí tenemos que estar contentos porque de alguna forma hay más personas que tienen trabajo y eso al final es lo que todos perseguimos y por lo que todos estamos aquí.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Conseller, le agradecemos su presencia y la de todo su equipo.

Si les parece bien a los señores diputados haremos un pequeño receso porque, como saben, ahora está prevista la presencia del consejero de Hacienda y Presupuestos, y suspenderemos la sesión por dos minutos.

Muchas gracias.

1) Compareixença RGE núm. 3073/13, sol·licitada pels Grups Parlamentaris Socialista i MÉS, del conseller d'Hisenda i Pressuposts, per tal d'informar sobre els treballs realitzats pel Govern de les Illes Balears en relació amb el REB.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Reprendrem l'ordre del dia de la sessió, ara amb la compareixença RGE núm. 3073/13, del conseller d'Hisenda i Pressuposts, sol·licitada per cinc diputats membres de la Comissió d'Economia adscrita al Grup Parlamentari Socialista i MÉS, per tal d'informar sobre els treballs realitzats pel Govern en relació amb el REB.

Assisteix el Sr. José Vicente Marí Bosó, conseller d'Hisenda i Pressuposts, al qual donam la benvinguda, acompanyat pel Sr. Javier Calomarde García, cap de gabinet.

Té la paraula el Sr. Marí Bosó sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament compareixem avui en el si d'aquesta comissió per donar compte, a sol·licitud de cinc parlamentaris, de les gestions realitzades pel Govern de les Illes Balears en matèria de règim especial balear, en relació, més concretament, amb la Llei 30/98, de règim especial balear, i les previsions estatutàries, a les previsions del nostre Estatut amb relació a la modificació d'aquesta llei i amb relació també a diverses qüestions en matèria d'inversió pública a les nostres illes.

Coneixen vostès, però simplement per centrar un poquet de què estam parlant, coneixen vostès que l'article 138 de la Constitució Espanyola estableix que l'Estat garanteix la realització efectiva del principi de solidaritat vetllant per l'establiment d'un equilibri econòmic adequat i just entre tots els territoris de l'Estat espanyol i atenent especialment i específicament el fet insular. Derivat d'aquest principi constitucional i arran d'aquest principi constitucional, i a l'efecte de donar compliment a aquest principi constitucional, les Corts Generals varen aprovar la Llei 30/98, de règim especial de les Illes Balears, llei que reconeixia i que reconeix l'especificitat del fet insular i estableix un marc jurídic necessari per al desenvolupament de mesures que ajudin a corregir i compensar aquest conjunt de desavantatges que suposa per als ciutadans de les Illes Balears el fet de viure precisament a un territori insular.

La finalitat d'aquesta llei 30/98 era regular i establir un règim de mesures de tot ordre que afectava diversos àmbits de la nostra activitat econòmica i de la nostra activitat social, també a les nostres illes, mitjançant l'aprovació de diversa normativa, és a dir, la normativa de l'Estat ha de contemplar necessàriament, en els aspectes que desenvolupa el règim especial, ha de contemplar necessàriament el fet insular, o a través de la firma de convenis per tal de compensar aquests efectes d'insularitat, i en aquest sentit saben vostès que derivats convenis signats entre el Govern de la comunitat autònoma i el Govern de l'Estat vénen a establir i fan referència, sempre que es fan determinades qüestions, a les lleis estatals en aplicació d'aquesta llei 30/98.

I després l'Estatut d'Autonomia, en la seva modificació per Llei Orgànica 1/2007, ve a establir bàsicament dues disposicions importants en aquesta matèria: la disposició addicional sisena i la disposició addicional novena. La disposició addicional sisena estableix que per llei de Corts Generals es regularà el règim especial balear, es reconeixerà aquest fet específic, i ve a establir que les diferents polítiques públiques s'ajustaran a aquesta realitat pluriinsular de les nostres illes. Aquesta disposició sisena introdueix una qüestió que és important, que el Govern considera important, que és que per garantir les diferents qüestions relatives en matèria d'inversions és necessari que a la modificació de la Llei 30/98 s'introdueixi un instrument financer que amb independència del sistema de finançament permeti compensar les conseqüències derivades de la insularitat.

I, per altra banda, estableix la disposició transitòria novena que efectivament des d'aquell moment en què s'aprovà l'Estatut en el termini de set anys s'havia de procedir a la modificació del règim especial balear, i mentrestant establia un mandat d'una determinada inversió a les Illes Balears durant aquest període, mentre no es modificàs el règim especial.

Jo crec que hem tengut temps de parlar en aquesta cambra extensament durant aquests dies del que suposa aquest conjunt normatiu. Jo crec que faltava avui el debat sobre la pota del sistema especial balear, però hem tengut temps de parlar extensament del que suposa aquest conjunt normativa i del que han suposat al llarg d'aquests anys aquest conjunt normatiu i aquestes previsions estatutàries. I hem tengut temps també de veure els resultats d'aquestes previsions estatutàries. Valgui dir que, clar, és complicat, perquè el sistema de finançament el que pretén és garantir una igualtat a tot el territori espanyol envers els serveis públics essencials, que tots els ciutadans de l'Estat tinguin igualtat d'accés als serveis públics essencials, això és el que ens garanteix el sistema de finançament. La llei del 2001, de convergència, que crea el fons de convergència interterritorial, precisament intenta donar una pota de solidaritat, o sigui, la solidaritat estrictament no es persegueix amb la llei del sistema de finançament, es persegueix amb l'altra llei que crea el fons de convergència interterritorial, perquè la llei del sistema de finançament el que persegueix és garantir els tres serveis públics essencials, bàsicament.

Per altra banda, la previsió estatutària transitòria de la necessitat que les polítiques públiques d'inversió permetessin la comunitat autònoma estar a la mitjana d'inversió homogeneïtzada durant aquest període, i, per altra banda, la modificació del règim especial, que ve a compensar i a desenvolupar tota la qüestió relativa al règim d'insularitat.

És a dir, que tenim tres instruments i, al mateix temps, per garantir aquest instrument del règim especial balear, el mateix estatut estableix un instrument financer diferent del sistema de finançament. Vull dir que hem de jugar amb aquestes tres potes i mirar que les tres potes ens garanteixin alguna cosa, i ens permetin dir que amb aquestes tres potes podem assolir graus de benestar a la nostra comunitat que no hem vist en els darrers anys.

Per tant els deia que hem tengut temps de veure els resultats durant aquests anys d'aquest conjunt normatiu en matèria de compliment del nostre estatut. És veritat que el balanç que podem fer no és exactament un balanç positiu, ens queda molt de camí per recórrer, ens queda molt de camí per recórrer i és necessari, per una banda, recuperar el que no ha vingut, per una altra banda continuar fent feina per no tenir problemes d'haver de tornar el que ens ha vingut. Aquests dies parlàvem, bàsicament en matèria..., si hem assolit o no la mitjana d'inversió; jo els feia la referència que en període 2008-2011 si haguéssim d'arribar a la mitjana d'inversió faltarien 581 milions d'euros, i en el període 2012-2014, amb la previsió de projecte de pressupostos de 2014 que tenim damunt la taula, necessitaríem per arribar a la mitjana 357 milions d'euros. Tot això en termes de mitjana d'inversió, que, com també vàrem tenir oportunitat de parlar en aquesta cambra, si ens hem de guiar pel que assenyala l'Estatut estrictament, que és mitjana d'inversió homogeneïtzada, primer hem d'establir què entenem per mitjana d'inversió homogeneïtzada conforme a la normativa estatal, i a partir d'aquí veure si ens surten els nombres.

Això és un poc el resum, en opinió del Govern, de quin és el conjunt normatiu en què ens movem, i quin ha estat el resultat durant aquests anys d'aquest intent de l'Estatut d'Autonomia i del règim especial balear de rectificar una manca històrica d'inversions públiques a la nostra comunitat, i de garantir uns serveis públics essencials que no s'han vist garantits en cap moment, començant ja per la declaració d'aquest parlament l'any 2004 relativa al fet que en el traspàs de competències en matèria de sanitat i en matèria d'educació faltaven 582 milions d'euros. Tot això té el seu reflex ara, també; té el seu reflex als romanents negatius de tresoreria de la comunitat autònoma. Aquells 582 milions d'euros que el Parlament de les Illes Balears unànimement va assenyalar en què eren deficitàries les competències que s'assolien en matèria d'educació i sanitat, ara falten al romanent negatiu de tresoreria.

Què podem fer, en opinió del Govern?, o què és el que...?, perquè venia a donar comptes de quines gestions s'estan realitzant i què és el que estam mirant de fer, i què és el que podem fer de cara endavant; també del que podem fer si ens posam d'acord, podrem fer més coses que a vegades si no ens posam d'acord.

Tres coses, tres actuacions importants durant aquest període de dos anys i mig en matèria de..., o derivades d'aquest intent que tota la normativa estatal contempli efectivament la compensació de la insularitat. Primer, al projecte de pressupostos d'enguany, al projecte de pressupostos generals d'enguany s'incrementa la partida destinada a bonificació del transport aeri; això és important, perquè en un moment de dificultats saben vostès que també es dubtava de si l'Estat compliria amb el seu compromís del 50%, de bonificar el 50%; al projecte de pressupostos generals de l'Estat efectivament s'incrementa aquesta partida en 41 milions d'euros, la partida global, que saben vostès que afecta Canàries i Ceuta i Melilla també.

En segon lloc, una altra qüestió que hem pogut o que tenim damunt la taula i que jo crec que existeix un compromís ferm del secretari d'Estat en matèria d'energia és el règim retributiu especial de les energies renovables a les Balears. Aquest règim suposaria que les Balears no estiguin subjectes a la Llei 1/2012, per la qual totes les tarifes de renovables varen quedar suspeses per a noves instal·lacions, d'acord?; així Balears seria una excepció, i això suposa que les renovables puguin ser rendibles a les nostres illes. Fins ara el nivell d'implantació de renovables a les nostres illes és molt baix, és bastant més baix de la mitjana, i per tant aquest règim especial farà possible una reactivació de les nostres empreses dedicades a energies alternatives, i podran..., ja saben vostès que en aquesta matèria de les energies renovables tenim uns daltabaixos, darrerament, derivats de tot el tema de les primes a energies renovables.

I també una inversió del sistema elèctric espanyol a Balears d'entre 1.080 milions i 1.090 milions d'euros en els pròxims anys amb l'objectiu de completar la connexió energètica de les Illes amb la península, de tal manera que el sistema balear quedi totalment integrat en el sistema peninsular.

Jo destacaria bàsicament aquestes tres grans àrees, on hem fet un esforç important. Ja saben vostès que la política del Govern en matèria d'inversió pública passava i estava definida per, bé, fer una aposta més important per aquells sectors que afegeixen valor al nostre principal sector -el nostre principal sector són els serveis-, bé, idò per aquells sectors que afegeixen valor al nostre principal sector, bàsicament depuració d'aigües, I+D+I i energies renovables. Jo crec que amb aquestes passes que van donant el Govern de les Illes i el Govern de l'Estat complim un poc amb aquest compromís de donar suport als nostres principals sectors productius fent feina en aquests àmbits.

Ara és el moment també en què es planteja un nou sistema de finançament i es planteja alhora la necessària modificació de la Llei 30/98.

Al llarg d'aquests dos anys han estat nombroses les gestions realitzades per la conselleria als efectes de..., perquè saben vostès que a la llei s'estableix que és la comissió mixta d'Economia i Hisenda l'encarregada de vetllar pel compliment de la Llei de règim especial i l'encarregada de fer el seguiment de totes aquestes actuacions i de coordinació amb les polítiques i amb les lleis estatals, que quedi reflectit aquest compliment del principi constitucional. Bé, al llarg d'aquests dos anys han estat intenses les gestions realitzades per la conselleria a fi que es pogués convocar aquesta comissió mixta per tractar aquestes qüestions; la darrera..., formalment també, són gestions formals però..., bé, de caràcter verbal i intentar fer veure a l'Estat que és important celebrar la reunió de la comissió mixta, i amb caràcter formal es va sol·licitar la convocatòria d'aquesta comissió mixta el desembre de 2012. Aquestes gestions encara no han fructificat.

Saben vostès també que el reglament de funcionament d'aquesta comissió, que es va aprovar amb..., bé, la comissió només s'ha reunit tres vegades, ho varem dir també l'altre dia: una per constituir-se, una altra per aprovar el reglament de funcionament i escoltar un informe sobre inversions estatutàries de 2008, i una tercera per acceptar, perquè també té atribuïda aquesta competència, per acceptar la modificació del sistema de finançament de la llei de 2009. Bé, el mateix reglament estableix que per poder celebrar la reunió fa falta l'aquiescència de l'Estat, el mateix reglament estableix que per establir l'ordre del dia fa falta l'aquiescència de l'Estat; per tant no tenim molt més marge que la convicció i insistir, i jo crec que d'aquí a poc podrem donar fruits en aquestes gestions.

Què creu el Govern que hem de fer?, o què creu el Govern que hem de plantejar en matèria de règim especial per a les Illes Balears? Creim que és imprescindible que aquesta comissió es reuneixi per tractar diverses qüestions: per una banda, que l'Estat informi del compliment de l'Estatut en matèria d'inversions, que informi de com s'ha acomplert el compromís estatutari d'enviar la mitjana homogeneïtzada d'inversió pública a les Illes Balears; per una altra banda, que puguem posar en comú en el si d'aquesta comissió les modificacions que el Govern pretén introduir dins el règim especial balear i dins la llei de règim especial balear.

El Govern entén respecte d'això que, primer, és precís determinar el compliment previst a l'Estatut en matèria d'inversió pública homogeneïtzada a les Illes Balears i actuar en conseqüència; segon, és necessari adaptar, i ens preocupa, és necessari adaptar, i creiem que té encaix dins aquesta comissió i dins el règim especial, és necessari adaptar les previsions legals estatals com ara darrerament, o lleis adoptades darrerament per l'Estat, però ens preocupa particularment la Llei d'estabilitat pressupostària, perquè saben vostès que la Llei d'estabilitat pressupostària estableix que és necessari informe respecte del compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària perquè amb aquest informe, favorable o no, es puguin signar, o no, determinats convenis d'inversió. El fet que

la nostra comunitat autònoma incompleixi l'objectiu de dèficit té repercussió en això perquè no assolim determinats informes favorables, d'acord? Bé, entenem que és necessari matisar aquesta previsió perquè en aplicació del règim especial balear es firmen convenis destinats a compensar efectes d'insularitat, i no es poden limitar aquestes compensacions al·legant l'incompliment d'objectius d'estabilitat pressupostària, perquè en bona mesura la falta d'aquestes compensacions condueixen a la vegada a l'incompliment d'aquests objectius.

I la tercera qüestió que creiem fonamental i estam tractant amb el Govern de l'Estat als efectes de, en el si de la comissió mixta, poder acordar, és l'instrument financer, que a banda del sistema de finançament permeti garantir el principi constitucional en matèria d'insularitat.

Creiem que hem de centrar els esforços aquí, hem de mirar de garantir que les previsions que conté la Llei 30/98 que bàsicament, segurament, necessitarà que ens assegurem i mirem de matisar alguns aspectes que estableix la Llei 30/98, que segurament hem de matisar i hem de modificar que tot es derivi a, bé, això tal, però bé, ho estudiarem a la comissió, és pràcticament l'única referència que fa continuament la Llei 30/98. Bé, que tot això que es parla aquí, que es deriva després a les comissions sectorials corresponents tenguí un mecanisme financer que permeti fer possible les previsions que estableix la Llei 30/98 en diferents matèries, matèria de defensa de la competència, de planificació energètica, d'infraestructures específiques, matèria de transport i comunicacions.

Feim feina amb això i és un procés d'estudi i d'elaboració on retrem comptes a aquest parlament i aquesta cambra de les diferents opcions que es plantegen i quines són les millors per a les Illes Balears i posar-ho en comú amb tots vostès per poder fer camí. Tenim clar que, derivat dels acords produïts en aquesta comissió mixta, es pugui entrar la modificació legal el març de 2014, que aquesta és la previsió feta pel nostre Estatut.

Si volen, després de comentar, podem estendre'ns més en diferents qüestions que vostès puguin plantejar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Ara pertocaria la suspensió de la sessió, com vostès saben, per un temps màxim de quaranta-cinc minuts. Els demanaria si volen que se suspengui aquesta sessió.

Molt bé. Idò ara, per tal de formular les seves intervencions per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons, com vostè sap per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, benvingut a aquesta Comissió d'Economia, permeti que li doni la benvinguda, estam molt contents que vengui aquí malgrat que, permeti'm que faci la referència, hagi estat un poc com aquells grans jugadors que se'ls espera i acaben apareixent en els darrers segons del darrer partit de la darrera part d'una lliga, perquè fa sis mesos que l'esperam i si s'hagués retardat dos dies més l'hauríem trobat en el Parlament, en el plenari del Parlament, i no en aquesta comissió. I quan açò

és una petició formulada pels dos grups polítics davant de la preocupació del que representava la importància del nou règim especial per a les Illes Balears creiem que la resposta, quant a l'agilitat per poder-la fer efectiva, s'hagués materialitzat en un menor espai de temps.

No ha estat així, estam contents que sigui aquí, en qualsevol cas, i, per tant, tenim l'oportunitat. Ha coincidit en el temps que aquesta setmana, precisament, s'hagin acumulat tota una sèrie de qüestions lligades al finançament i al futur que ens depara en relació amb les feines i amb les actuacions que es desenvolupen en aquests moments per part del Govern de les Illes Balears.

Ens ha explicat durant tota una primera part què és el REB, no crec que valgui la pena entrar-hi, hi coincidim perfectament, per tant, no aprofundiré en aquesta qüestió. Sí que em qued amb una frase a la qual vostè ha fet referència, que ens queda molt de camí per recórrer, molt de camí per recórrer, i jo la complementaria amb la idea que ens queda molt de camí per recórrer i molt poc temps per poder-ho fer.

Vostè fa referència a l'Estatut d'Autonomia, l'Estatut d'Autonomia, a la disposició addicional sisena, com molt bé vostè deia, parla que una llei de les Corts Generals regularà el Règim Especial Balear que reconeixerà el dret específic i diferencial de la seva insularitat, i a la vegada la disposició addicional novena parla que hi ha un temps màxim d'inversions de set anys les estatutàries i que després tot d'una s'aplicarà el nou règim especial per a les Balears. Per tant, dins el 2014, dins el 2014 una llei de Corts Generals aprovada haurà de regular el Règim Especial Balear que reconeixerà el dret específic i diferencial de la seva insularitat. I jo voldria, evidentment, centrar-me en aquesta qüestió, que és la que ens ocupa avui en aquesta compareixença.

Li diré, a mode d'entrada en la meua intervenció, que des de les Balears el Partit Socialista ha tengut sempre una actitud, un toc crític, amb el Govern d'Espanya en relació amb l'atenció en matèria de finançament a les Illes Balears. I l'hem mantinguda no per cercar privilegis respecte d'altres ni per cercar major quotes de protagonisme, sinó perquè sempre hem anat a la recerca d'una justícia financera i d'una proporcionalitat on tothom sigui tractat per igual a partir dels esforços i de les contribucions que cada un faci.

Amb aquests principis d'igualtat, de justícia i d'equitat ha estat quan hem tengut l'oportunitat, quan hem intentat aplicar-los a partir d'aquí, amb la nostra capacitat, amb la nostra habilitat i amb els nostres esforços i, per açò mateix, al llarg de la legislatura passada, que va ser quan va coincidir que es va negociar l'actual sistema de finançament, ho va dir en el seu moment i ho va repetir moltes vegades, el Govern en aquells moments es va marcar l'objectiu d'almanco poder arribar a una mitjana en matèria de finançament quant a aportacions. I açò li ha representat a vostè que cada any arriben entre 500 i 600 milions d'euros més dels que arribaven en comparació amb l'antic sistema de finançament. Ho ha reconegut vostè més d'una vegada en aquest mateix plenari i ho va fer el conseller Aguiló en el seu moment.

Per açò mateix també, al llarg de la legislatura passada, es va desenvolupar tota una estratègia per aconseguir les inversions estatutàries. I les liquidacions ens diuen que la legislatura passada varen arribar a les Illes Balears en forma d'inversió, en números rodons, 1.350 milions d'euros. De la mateixa manera, per açò, al llarg d'aquesta legislatura han estat prou les iniciatives del Grup Socialista encaminades a complir l'objectiu de l'Estatut d'Autonomia, el qual fixa que en el 2014, en el 2014, s'haurà d'aprovar el nou règim especial per a les Balears.

Un nou règim especial, vostè també ho explicava perfectament, que té per finalitat, no ho podem oblidar, compensar els perjudicis econòmics que provoca el factor de la insularitat. I jo aquí també vull recordar, hem tengut debats, hem plantejat proposicions no de llei, mocions, interpel·lacions, hem demanat al Govern que es posi a fer feina, que compleixi els objectius, hem proposat crear una comissió parlamentària amb representació de totes les forces polítiques perquè poguessin treballar de manera conjunta i de totes aquestes iniciatives dutes al llarg d'aquesta legislatura la conclusió i les respostes del Govern i també del Partit Popular es poden resumir en dos aspectes: el primer, el Govern ho vol fer tot sol, no necessita l'ajuda de ningú, i les propostes que ha materialitzat per treballar de manera conjunta han comptat sempre amb el vot contrari per part del Partit Popular. I la segona qüestió, que també ens hem trobat en els diferents debats, és que el Govern fa molta feina, molta feina, i que, per tant, complirà amb l'Estatut d'Autonomia.

Però aquesta feina que fa el Govern és desconeguda per aquest parlament i per la ciutadania, no sabem res de res, cada vegada que l'hem demanada no hi ha hagut resposta. I açò va motivar, de fet, aquesta compareixença que avui es produeix, sol·licitada fa sis mesos. I li torn a recordar, el temps comença a esgotar-se, hi ha molta feina a fer i poc temps, l'hi he comptat fins i tot, li queden exactament, exactament, catorze mesos, set dies i unes deu hores per tenir un text legislatiu que sigui acordat pel Govern autonòmic i central, tramitat pel Govern autonòmic, perdó, pel Parlament de les Illes Balears i pel Congrés i el Senat, aprovat per ells perquè sigui en vigència i pugui començar a aplicar-se dia 1 de gener del 2015.

Els que tenen un mínim d'experiència parlamentària saben que som al límit del temps màxim fixat per l'Estatut d'Autonomia. Per açò, li vull demanar, que ens pugui concretar un calendari, ¿quin calendari s'ha fixat el Govern per tenir un text, per tenir un acord amb l'Estat, per tenir un calendari de tramitació? Ens agradaria, Sr. Marí, que ens pogués concretar de quin *timing* parlem per poder complir amb aquest objectiu.

Però aquesta llei, la qual serà d'aplicació durant diverses legislatures, nosaltres creim que seria importantíssim que comptàs amb amplis suports socials, econòmics i polítics. I per açò, també voldríem saber, quan pensa iniciar aquesta roda de contactes i amb quins objectius? Quan es pensa reunir amb els agents socials, amb els agents econòmics, amb les diferents forces polítiques per tal de cercar el que nosaltres entenem que ha de ser fonamental, que és un acord, uns mínims d'acords, de principis entorn del nou règim especial? Ens agradaria també que ens pogués explicar, a quin punt de l'elaboració del text legislatiu es troba en aquests moments? Disposen ja d'estudis rigorosos on s'hagin calculat els costos de la insularitat? Són

estudis externs o interns? Ens pot explicar cap on apunten i quins són els ordres de magnitud amb els quals vostès treballen? És a dir, si han quantificat aquesta insularitat. Ens poden avançar com tenen pensat estructurar la proposta? Són partidaris d'un fons d'insularitat al marge del fons de finançament? Tenen previst desenvolupar mesures fiscals que ja tenen algunes regions ultraperifèriques o han pensat agafar un camí diferent?

En definitiva, Sr. Marí, ens agradaria que ens pogués respondre d'una manera clara cada una d'aquestes qüestions que li hem plantejat. Si no ho fa, si ho fa un poc com ho ha fet en aquesta primera intervenció, amb una sèrie d'explicacions envoltant del REB i vaguetats entorn del full de ruta, del text i del camí que segueixen per fer-lo possible i perquè Corts Generals reguli el Règim Especial que reconeixerà el dret específic i diferencial de la seva insularitat, abans de dia 31 de desembre de 2014, si avui vostè ja no ens explica açò, aleshores acabarem pensant que té molt poca cosa, que han fet molt poca cosa i que, per tant, aquesta legislatura poques coses podem esperar, i molt més quan, després d'aquests sis mesos des que estava sol·licitada aquesta compareixença, ens esperàvem que, almanco, hi hauria hagut el temps suficient com per poder-nos explicar de manera detallada cada una d'aquestes qüestions.

En qualsevol cas, i ja he acabat, Sr. President, esperam poder tenir respostes concretes a les preguntes formulades. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Ara per part del Grup Parlamentari MÉS, Sr. Barceló té la paraula per deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. En primer lloc, donar la benvinguda al conseller per tal d'explicar com estan les negociacions del règim especial insular per a les Illes Balears. El gener de 2012 el meu grup presentava una proposició no de llei per instar el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat a iniciar urgentment les negociacions adients per fer efectiva l'aprovació del nou règim especial per a les Illes Balears el 2014.

El març de 2013 es va discutir en aquesta mateixa Comissió d'Economia aquesta proposició no de llei que sorprenentment el Partit Popular va rebutjar, va rebutjar perquè es va dir que ja estava el Govern fent aquella feina i que per això ho rebutjaven.

Bé, la veritat és que després d'escollar les explicacions que ha donat el conseller s'han confirmat les sospites que jo tenia en aquell moment, que el Partit Popular anava absolutament de farol, que no hi havia absolutament res. En aquell moment faltava un any, un any per als terminis que l'Estatut d'Autonomia ens marca i als quals vostè ha fet referència, disposició addicional sisena i disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia.

Ha passat el temps, ara, en aquests moments, ja només falten cinc mesos i després d'escollar-lo, Sr. Conseller, la nostra conclusió és que ja no hi som a temps i que, per tant, la veritat és que l'hem vist poc ambiciós i molt pessimista, diria jo, Sr. Conseller. Crec que ens hem topat amb una dura realitat, que és el poc que pintam a Madrid, ho veim en els pressupostos generals de l'Estat amb les inversions, ho veim en el sistema de finançament, ho veim en els fons europeus que arriben i ho veim, una vegada més, en el règim especial insular. Efectivament, vostè ha fet referència a la llei anterior, la llei actualment en vigor, que és un paper banyat absolutament que no s'ha arribat a desenvolupar mai i, fins i tot, l'exemple de les dificultats per reunir la comissió mixta realment ens dona aquesta conclusió de la dificultat que tenim.

Nosaltres no podem ser conformistes, crec que el Parlament de les Illes Balears no pot acotar el cap, no pot dir tanmateix i si no hi ha res a fer, perquè és absolutament injust, és absolutament injust el que passa en aquests moments que amb una llei orgànica aprovada, l'Estatut d'Autonomia, que diu que, mentre no s'aprovi el nou règim especial insular, hem de tenir unes inversions estatutàries que ens assegurin arribar a la mitjana, i la realitat és que en aquests moments no tenim ni una cosa ni l'altra, ni arriben les inversions estatutàries ni arriba el règim especial insular.

La realitat és que havíem calculat que havien d'arribar uns 400 milions anuals, al final varen ser els anys que varen arribar uns 150 milions, aproximadament, anuals que varen arribar; a partir de 2011, malgrat estiguin prevists no arriba res, el 2011, el darrer any de Rodríguez Zapatero, hi ha previstes inversions estatutàries, però ja no arriben, ja no es paguen per part de l'Estat; 2012, 2013, 2014 ni tan sols estan previstes, directament se'ns diu que ja els pressupostos generals de l'Estat no les contemplaran, que no fa falta ni que ho demanem.

Per tant, no tenim ni una cosa ni l'altra, Sr. Conseller, i mentrestant els problemes econòmics que pateixen les Illes, que pateixen els ciutadans de les Illes Balears per mor de la insularitat continuen allà. Fins i tot, vostè ha parlat d'algunes qüestions que s'han plantejat, que s'han aconseguit o que són a punt d'aconseguir-se, com aquest règim retributiu especial per a les renovables; la bonificació del transport aeri, que és en el punt de mira, que l'hem haguda de lluitar contínuament cada any, la preocupació que la vulguin llevar o canviar perjudicar per tant el transport aeri, o aquesta inversió del sistema elèctric a Balears, que ningú no havia demanat, de 1.080 milions. Si ens hem de posar a fer qüestions que necessitem realment segurament aquesta no seria la prioritària quan ja tenim un gasoducte, quan ja tenim un cable elèctric, un segon cable elèctric; fins i tot els responsables d'Endesa, segurament per motius diferents als que jo pens, ja han dit que no entenen que sigui necessari. En qualsevol cas, si ens haguéssim de posar a veure quines són les inversions que necessitem a les Illes

Balears, aquesta no estaria amb les prioritàries o més importants.

Anem a les qüestions concretes que nosaltres li plantejam. Primer de tot, reuneixi tots els sectors que poden dir coses en el règim especial insular de les Illes Balears, reuneixi els agents socials i econòmics, les cambres de comerç, patronals i sindicats, reuneixi els grups parlamentaris per tal de veure quines propostes s'han de fer, propostes ambicioses i que responguin a les necessitats reals. El que no pot ser és que un transport de mercaderies Palma-Barcelona sigui més car que un Barcelona a qualsevol lloc d'Europa, un Barcelona-Amsterdam, un Barcelona-Shangai és més barat que un Palma-Barcelona. I no parlem de si aquest transport de mercaderies en lloc de venir de Palma ha de passar o ha de sortir des de Formentera, des d'Eivissa o des de Menorca.

Segon, una vegada vistes quines són les propostes pactades entre tots accelerin la qüestió en el Parlament de les Illes Balears i, lògicament, ho plantegin ja, obertament, clarament, d'una manera contundent davant el Govern de l'Estat. Sé que tenim molts de fronts oberts, tenim el sistema de finançament, tenim tots els doblers que se'ns deuen i que no se'ns paguen, entre convenis, compliment de sentències i inversions estatutàries probablement devem anar ja pels 1.800 milions, tirant per baix, 1.800 milions d'euros.

I cinc mesos perquè s'acabi aquest termini, d'aquí cinc mesos ni tan sols podrem dir les inversions estatutàries, ni tan sols les podrem reclamar perquè s'haurà acabat i aleshores serà de bon de veres que no tendrem ni una cosa ni l'altra perquè s'haurà acabat el termini que l'Estatut d'Autonomia tenia.

Per tant, Sr. Conseller, té molta feina per davant, em fa la impressió o bé que abans d'aquesta batalla ja ha tirat la tovallola o bé no ha volgut fer la feina o bé... voldria ser més optimista, voldria ser optimista i pensar que sí, que el Govern de les Illes Balears pensa que el maltractament que es rep des de Madrid s'acabarà d'una vegada per totes i que serem capaços de reclamar aquestes situacions que en aquests moments sembla que no tenen una sortida clara. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. I ara per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Antoni Camps, té la paraula per deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. I molt benvingut Sr. Conseller, benvingut a aquesta comissió per tractar del tema del REB. I enllaçaré amb una frase que ha dit el Sr. Barceló i és que efectivament tenim molts de fronts oberts, hi ha molts de fronts oberts en el tema del finançament i molts de fronts oberts, fruit d'una mala gestió anterior bona part d'aquests fronts que en aquests moments tenim oberts.

Llei de finançament del 2009. Una Llei de finançament que el Sr. Antich deia que “ens situava a la mitjana per càpita”. Açò ho deia dia 28 de juliol de 2009, que ens situava a la mitjana per càpita, cosa falsa totalment; és a dir, som dels darrers d'Espanya quant a finançament, dels darrers d'Espanya! Per tant, un sistema de finançament dolent.

Tenim la qüestió de les inversions estatutàries, que vénen marcades efectivament, per l'Estatut, que intenten compensar un deute històric, però que, fruit d'una mala gestió de l'anterior legislatura, ens arribàvem uns doblers i no es gastaven en allò per la qual cosa arribaven aquells doblers, aquella finalitat, aquella inversió final, aquell fons finalista no arribava a aquella inversió, sinó que es gastava en despesa corrent. Van arribar per inversions estatutàries 297 milions d'euros i 150 milions, és a dir, pràcticament la meitat, més de la meitat, van anar a despesa corrent, no van arribar a aquella inversió. I el conseller ho ha dit molt bé, en aquests moments ens hem de centrar en recuperar el que no ha vingut i no haver de tornar el que ens ha arribat, aquells doblers que ens van arribar, com a mínim, que no els haguem de tornar, aquests 150 milions, perquè, fruit d'una mala gestió, es van destinar a altres activitats.

I per últim, la tercera pota d'aquest model de finançament d'aquesta comunitat autònoma el REB, és a dir, compensar els efectes de la insularitat, els desequilibris que suposa ser una illa, el REB. I el REB no és només una qüestió d'aquesta legislatura, és una qüestió de moltes legislatures, però és que a l'anterior legislatura el Sr. Antich, dia 21 de desembre de 2008, deia, anunciava en aquell moment, que era imminent un nou REB, 21 de desembre de 2008. Han passat 5 anys i ja anunciava que hi hauria un REB imminent, on s'incrementaria el finançament en el transport de mercaderies, on hi hauria incentius a les inversions en sectors estratègics com el turisme i la innovació, on equipararien els costos de l'energia elèctrica, etcètera. Algú ha vist res d'aquesta proposta de l'any 2008? Ningú. En el 2009 parlava de la Llei de finançament, on diu que ens deixava a la mitjana, cosa que ha estat totalment falsa i que en absolut som a la mitjana de finançament. I passava de puntetes sobre el REB i va dir, “aquest és un debat que queda pendent i és la tercera gran pota per millorar el finançament de Balears”. És a dir, en el 2008 era imminent i un any després, el 2009, és un debat que queda pendent. Mirau qui interès tenia el Sr. Antich!

Però és que anam més enfora, dia 19 d'abril de 2011, el Sr. Manera defensava públicament una proposta de REB que feia el Sr. Antich, la qual es centrava en dotze propostes que afectaven la lluita contra l'estacionalitat, l'economia, els costos d'insularitat, els desavantatges de Balears en relació amb els fons europeus, etcètera. I hem de reconèixer que el Grup MÉS, en aquell moment devia ser el Bloc, va criticar el Sr. Antich en aquell moment, per què, diu: per què ho dius ara que està a punt d'acabar la legislatura, n'haguèrem pogut parlar molt abans. És a dir, el Sr. Antich dos mesos abans, dos mesos no, un mes abans d'acabar la legislatura anunciava que faria un nou REB.

Però és que, a més a més, dia 11 de juliol del 2011 el Sr. Antich, en aquest cas ja no era president de la comunitat autònoma, era senador, es va reunir amb els altres senadors i diputats del PSIB i va dir que presentaria en molt poc temps, açò ve entrecomillat, “en molt poc temps”, una altra proposta de nou REB i que intentaria negociar amb totes les forces polítiques, perquè dins el 2014 hi hagués aquest model... Algú ha vist alguna res d'aquesta proposta del Sr. Antich, que “en molt poc temps” la tindríem damunt la taula i podria ser objecte de negociació? Ningú.

És evident que tots estam interessats en millorar el finançament d'aquesta comunitat autònoma, de tenir una millor Llei de finançament. L'any 2014 serà una any crucial, perquè el 2014 hem de tenir una nova llei de finançament, hem de tenir un nou finançament, el qual esperem, que aquesta vegada sí, ens situï com a mínim a la mitjana de finançament d'Espanya. Hem d'intentar tornar recuperar les inversions estatutàries. És a dir, primer de tot el que hem de fer és fer aquelles inversions que no s'han fet perquè van desviar els doblers en altres qüestions i hem de tenir també aquest nou REB.

Jo crec que, i des d'aquí, i des de la nostra modèstia opinió, encoratjam el conseller que tiri endavant tot aquest procés. Jo crec que des del Govern, per fi tenim un govern conscienciat en aquesta qüestió; que es fan els contactes pertinents amb Madrid, amb altres comunitats autònomes, amb els ministeris per poder solucionar les tres potes del nostre finançament, no només amb el REB, sinó també amb les inversions estatutàries, amb la Llei de finançament. Perquè hem de recordar, la Llei de finançament, i el Sr. Marc Pons fa una estona ho deia, és a dir, la nova Llei de finançament, la del 2009, ens du 500 milions deia, ens arriben 500 milions més, erò no diu el que se'n va pel fons de suficiència, açò és un qüestió que omet; enguany se'n van més de 600 milions d'euros al fons de suficiència. Clar, si per una banda ens en donen 500 i per altra banda se'n van 600, no sé si estam millor ara o abans. Per tant, és evident que aquest model de finançament no és suficient, no és adequat per a la nostra comunitat autònoma i per tant, s'ha de modificar.

I ja dic, hem d'intentar reconduir tota la qüestió d'inversions estatutàries, primer de tot fer les que estarien previstes i que no es van poder fer en el seu moment i intentar, evidentment hem de reconèixer que la situació econòmica global d'Espanya no és la millor per poder fer inversions en aquests moments, però sí que és cert que el que no pot ser, i açò ho hem dit en infinitat d'ocasions, és que les inversions que ens arriben, en aquest cas enguany via pressuposts generals de l'Estat, no és just i són negatives les xifres d'inversió que ens arriben; s'han d'intentar millorar, s'han d'intentar millorar perquè puguem aconseguir aquesta mitjana estatal tan desitjada, però que mai no arriba, no arriba ara, ni ha arribat mai.

El conseller dimarts passat en el plenari ho deia: “en 40 anys, mentre que la majoria de comunitats autònomes han anat convergint cap a la mitjana, fins i tot algunes han millorat per damunt de la mitjana, només hi ha hagut una comunitat autònoma que ha anat per davall la mitjana, que ha perdut en aquests darrers 40 anys, i aquesta comunitat autònoma és Balears”. I açò no pot ser.

Per tant, des d'aquí, entre tots, perquè aquest és un esforç comú de tots, hem de fer un esforç per millorar totes aquestes qüestions, tant la Llei de finançament, com el deute històric a través de les inversions estatutàries, com la compensació de la insularitat a través del REB. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Ara per al torn de rèplica el conseller Sr. Marí té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President, gràcies senyores i senyors diputats. Sr. Pons, accept el retret i en la mesura que sigui a les meves mans, modificaré aquesta qüestió d'arribar sis mesos tard a un requeriment dels parlamentaris d'aquesta comissió, en la mesura que sigui a les meves mans, canviaré aquesta qüestió.

Vostè feia referència que queda molt camí per recórrer, jo no em referia estrictament al camí per recórrer en matèria de modificació de REB, jo em referia al camí per recórrer, que ens queda camí per recórrer en el conjunt del que suposa assolir un millor finançament per a la comunitat autònoma, assolir una política d'inversions públiques de l'Estat que entengui millor les necessitats de la nostra comunitat, que passi per fer inversions on resulten eficients, on resulten rendibles i, a partir d'aquí, redistribuir renda, en lloc de fer-ho a l'inrevés, en lloc de fer inversions, on tal vegada no és rendibles per redistribuir renda. Em referia a això quan parlava de què ens queda molt de camí per recórrer.

Però voldria fer-los una reflexió, perquè podem parlar de moltes coses, però, no sé si perquè vostès no varen veure o no varen saber veure, o reconegut pel Sr. Zapatero, es va torbar a reconèixer que estàvem en crisi, ho dic perquè convé que emmarquem les qüestions també en el context econòmic d'Espanya durant aquests anys i de les Illes Balears igualment durant aquests anys. Jo sé que a aquest govern li toca canviar moltes de les dinàmiques de trenta anys d'autonomia i és lògic i és correcte que canviem moltes de les dinàmiques de trenta anys d'autonomia, i que mirem de fer les coses d'una altra manera, sense fer volar coloms, sense fer aparèixer 400 milions per una banda, després els 400 milions serveixen igualment per al REB, però també vénen per a inversions estatutàries, però també 400, 500, o 600 ha arribat a dir vostè, del sistema de finançament; escolti, jo tenia un amic que deia que s'havia de casar i deia que a la llista de noces tot anava a 3.000, doncs aquí resulta que en aquest debat tot va a 400 i en treim 400 per aquí i 400 per una altra banda. El que vull dir amb això és que ens toca ara, primer no fer volar coloms. Segon, mirar d'entendre la situació econòmica en què estam. I tercer, fer tot el que sigui a les nostres mans per canviar les dinàmiques i intentar que determinades decisions polítiques o decisions legals no perjudiquin les nostres illes. I intentar que determinades decisions polítiques i decisions legals, tot el contrari, beneficiïn les nostres illes, per compensar aquest dèficit en matèria d'inversió pública, en matèria de finançament.

Vostè diu: han vingut 1.350 milions d'euros. L'important és si amb aquests 1.350 milions d'euros hem arribat a la mitjana o no. L'altre dia parlàvem que no és el mateix rebre 100 milions d'euros quan la inversió pública és de 24.000 milions d'euros, la inversió territorialitzada és de 24.000 milions d'euros, que rebre 100 milions d'euros quan la inversió territorialitzada a l'Estat són 9.000, és a dir, una tercera part pràcticament, d'acord? L'important és si hem estat a la mitjana o no i ja li he dit a la meua primera intervenció i ho varem dir l'altre dia a la cambra: ens falten en el període 2008-2011, 580 milions d'euros per ser a la mitjana, i en el període 2012-2014, pensam que aquest projecte de pressuposts si no es modifica arribi així, falten 355 milions.

Però és més, a l'any 2013 vostè deia que això no era clar, que no era segur, que ja ho veurem, que *me lo creeré cuando esté escrito*, però bé, a l'any 2013 si vostè coincideix que els 90,4 milions de carreteres vénen, doncs varem quedar a 74 euros per habitant de la mitjana. Això no ha passat a cap dels anys anteriors, d'acord? Com a màxim l'any 2009 varem quedar a 80 euros per càpita de la mitjana, d'acord? Ho dic perquè això..., jo sé que els números es poden mirar d'una manera o a l'inrevés, però convé que sapiguem que en tot cas no hem estat mai a la mitjana i sapiguem..., perquè abans sí que ee deia, no?: amb això serem a la mitjana. Bé, idò no, no hem estat a la mitjana.

I en matèria de sistema de finançament igualment. El sistema de finançament no ens deixa a la mitjana en l'exercici que toca, el sistema de finançament l'any 2013 ens situa en tretzena posició, 9 punts per davall la mitjana, perquè l'esforç en despesa s'està demanant als ciutadans enguany, no d'aquí a dos anys, es demana als ciutadans enguany. I la compensació per arribar a la mitjana que estableix també la Llei de finançament i que es fa amb esforç de suficiència no arriba tampoc amb les entregues a compte, arriba dos anys després. Per tant, són aquestes coses que hem de canviar en el sistema de finançament.

El sistema de finançament, quan parlava de 500 i de 600 milions, vostè ho ha de posar en relació amb si hagués continuat en vigor el sistema de 2001, ha de fer la mateixa projecció, perquè si no..., vull dir, no puc comparar, el sistema del 2001 acaba en un determinat moment i a partir d'aquí *todo lo mejor*, ha de dur també el sistema del 2001 cap endavant per comparar sistema i sistema. En tot cas, jo ho he dit també a la cambra, malgrat l'esforç del Govern i de la societat civil en el seu moment, aquest sistema, malgrat l'esforç, aquest sistema no ens deixa a la mitjana i això és així.

Ha fet algunes referències, que ens ha demanat moltes coses, però sigui just, vostès plantegen moltes coses i els únics que hem mirat de transaccionar punts de les seves mocions, hem mirat de votar a favor i hem votat a favor punts de les seves mocions, ha estat el partit de la majoria, sigui just amb això, sigui just amb això.

Calendari. Farem tota la feina que faci falta i així serà perquè el març del 2014 la llei sigui al Parlament estatal. Quan s'iniciaran les rondes de contactes amb societat civil, amb els grups i tal? Sé que amb els grups no l'hem iniciada, jo la iniciaré breument, però amb la societat civil s'ha iniciat, el Fòrum Balears Competitiva, derivat d'aquella moció que vostè va presentar, de formar una comissió, varem donar una empenta al Fòrum Balears Competitiva que també tractava temes del sistema de finançament, per introduir temes de règim especial balear.

Beneficis fiscals en matèria de règim econòmic balear, és complicat i vostè ho sap i el Sr. Antich ho sap. El Sr. Antich va dir: "*blindará la financiación con el nuevo REB, pero renuncia a ventajas fiscales*". Ho sap, perquè és un tema de competència i és un tema de competència europea, és un tema de directiva en matèria de competència i en matèria de mercat únic i en matèria de mercat interior.

Bé, mirarem totes les qüestions, evidentment no renunciem a res, però és un tema complicat establir beneficis fiscals, en primer lloc perquè tampoc no som regió ultraperifèrica, però bé jo crec que sí que tenim..., els beneficis fiscals a l'àmbit de la Unió Europea es veuen amb mal ull, d'acord?, tenim un concert econòmic basc que es veu amb mal ull. I els beneficis fiscals a Canàries es veuen amb mals ulls. Bé, anem a veure si podem introduir alguna cosa d'aquestes, ho estudiam, ho posam damunt la taula i a veure si ho aconseguim.

El Sr. Barceló deia que no podem ser conformistes. Evidentment que no podem ser conformistes, el Govern de les Illes Balears no defallirà mai en aquest aspecte de reclamar les coses que considerem que són necessàries i beneficioses per als ciutadans de les Illes Balears, no hem estat conformistes en cap moment durant aquests dos anys i mig, hem estat dia rera dia cercant les fórmules. Les coses vénen quan vénen, la modificació dels sistema de finançament ve ara i la modificació del REB ve ara i durant aquest temps hem fet feina, però al mateix temps també teníem altres problemes, teníem un problema financer importantíssim i l'hem mirat de resoldre també. Teníem uns impagaments importantíssims i els hem mirat de resoldre. Teníem un problema de dificultat d'accés al crèdit importantíssim, que ja venia dels darrers mesos o pràcticament, crec, un any de l'anterior legislatura i l'hem mirat de resoldre, en coordinació amb les polítiques de l'Estat. Això és així també. No hi ha hagut mai conformisme en aquests dos anys i mig, no.

I un poc el que volia traslladar-los amb aquesta rèplica és això, anem a fer feina, jo em comprometo a convocar els grups parlamentaris per enllestir breument en les pròximes setmanes per mirar de posar damunt la taula punts en comú en matèria de règim econòmic especial, i a partir d'aquí veure quines coses podem afegir, quines coses hem de llevar, en quines coses estam d'acord i en quines no, d'acord?

I jo crec que l'objectiu primer, bàsic i essencial és poder celebrar la reunió de la Comissió Mixta amb l'Estat per aclarir i per tenir clar quin ha estat el procés que hem duit durant aquests set anys i a partir d'aquí quin serà el procés que enllestirem de cara al fet que entri a les Corts Generals la modificació de la Llei 30/1998, que és l'objectiu, entrar a les Corts Generals la modificació d'aquesta llei de manera que

puguem aprovar un nou règim especial amb les consideracions i amb els beneficis que consideri la gent de les Illes Balears, perquè al final això és perquè la gent pugui veure reduïda una immensa càrrega que, amb crisi i sense crisi, però especialment ara que hi ha crisi, idò pugui veure reduïda una immensa càrrega que ha hagut de suportar durant aquests anys de crisi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Ara per al torn de rèplica per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Marc Pons, té vostè cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. L'escoltava atentament, Sr. Conseller, sap quina percepció transmet, sap quina percepció? La de què no hi ha res fet, que no té res fet i que l'estratègia és deixar que passi el temps, atrinxerar-se dins aquesta legislatura al seu despatx, aguantar i al final de tot, senzillament no complir el que l'Estatut d'Autonomia marca. Els calendaris estan fixats, no els discuteix ningú, estan fixats, el 2014 hi ha d'haver un nou règim especial per a Balears.

Jo li deman, almanco, almanco Sr. Marí, té estudis o no té estudis fets sobre el règim especial per a Balears? Qui els ha fet? I evidentment, si els té, que els pugui fer arribar a l'oposició. Fixi's si és senzilla la pregunta.

A partir d'aquí, és clar, pastejarem, ens anirem, com fa el Sr. Camps, que li encanta la legislatura passada i poder veure què hi havia i què hi deixava d'haver, per no assumir cap responsabilitat dins aquesta. El temps se'ls acaba, els queda un any, un any, per fer un règim especial per a Balears i no hi ha ni tan sols els estudis preliminars sobre els quals s'han de sustentar les propostes que haurien d'establir aquest règim especial per a Balears.

Davant d'açò el conseller s'excusa... ,bé, en la Comissió Mixta bilateral, és que no és una qüestió de la Comissió Mixta o no, la Comissió Mixta és el menjador on s'han de dur les coses que ja estan completament cuinades, però és que no hi ha cuina feta, Sr. Marí. Quantes vegades s'ha reunit vostè amb l'Estat per tractar el tema del REB? Quines propostes se'ls ha fet arribar, amb quins documents? Quants s'estan corregint? Si ni tan sols no tenim els estudis preliminars que vostè pugui fer arribar a l'oposició, si ni tan sols no té aquests, rigorosos, eh?, que estableixin i que permetin quantificar quins són els perjudicis en matèria de transport, quins són els perjudicis en matèria d'indústria, quins són els perjudicis en matèria d'energia, si ni tan sols no tenim açò no hi poden haver passes, i sabem com són de dificultoses les negociacions, per tant, ni tan sols no s'han iniciat.

La Comissió Mixta bilateral es reunirà per beneir l'acord de les negociacions. Justificar-se vostè amb açò és, crec, no acabar d'entendre prou bé aquesta dinàmica, ens va passar dimarts amb el debat que va tenir de les inversions estatutàries, la fortalesa o no que vostè pot tenir davant Madrid està justificada en funció dels deures que vostès fan aquí. Si vostès no presenten projectes aquí, si des d'aquí no presenten projectes davant Madrid, idò, efectivament som a la cua de les inversions, i no han fet la feina, per molt que vostès m'ho vulguin fer veure. Si ho ha respost per escrit el mateix vicepresident, no han presentat cap projecte davant Madrid, resposta escrita, eh?, no, no..., l'ha vist tothom, no hi ha cap problema. És clar, i aquí surt el Sr. Camps rallant d'esforços, els esforços seus, els que els pertoquen com a govern, no els fan, i els ho estam reclamant -i els ho estam reclamant- i en canvi, no els veim.

Vostè ens explicava "hem fet tres actuacions dins aquesta legislatura", que no té res a veure amb la llei, eh? Tenim els pressuposts generals de l'Estat on s'incrementa la partida del transport aeri. Home! quan els pressuposts generals de l'Estat són tan dolents per a nosaltres que fins i tot el Sr. Camps fa referència que ens tracten aquí com a beneïts i com el *pito del sereno*, d'acord?, ens diuen això, que vostè tregui pit. Crec que compensar la insularitat, en absolut.

Que vostè faci referència al règim especial d'energies renovables per a Balears on no serà d'aplicació el Reial Decret 1/2012, quan resulta que fa dos mesos no, un mes al Congrés de Diputats el Partit Popular en bloc va votar en contra que a les Balears no li fos d'aplicació i per tant li és d'aplicació, desmuntant l'argumentari que vostè ara mateix acaba d'amollar aquí, home!, poc recorregut té. I la inversió energètica efectivament, criticat directament per les mateixes elèctriques, crec que no val ni la pena ni tan sols entrar-hi.

Però nosaltres no veníem ni tan sols a rallar d'açò, veníem a rallar del que fa referència a aquesta llei que ha d'entrar a Corts, que necessita un suport previ molt rigorós, molt tècnic que no hem vist, que ningú no coneix i que ningú no sap i que asseure's -insistesc- per pastelejar creim que a poques bandes ens durà.

M'agradaria que pogués -i ja acab, Sr. President, perquè és tard-, Sr. Marí, respondre aquesta pregunta: aquesta legislatura hi haurà o no hi haurà règim especial per a Balears? I si té els estudis fets i ens els pot fer arribar a l'oposició. Són molt concretes, ara ja no me'n vaig a la part tècnica sobre quins factors s'han de tenir en compte i quins no, ja els veurem en aquests estudis, hi són o no hi són?

Aquesta feina, podem delegar o podem derivar a altres legislatures passades, li corresponia a aquesta legislatura fer-la, a aquesta, perquè ha d'estar feta quan acabi la legislatura i açò ho marca l'Estatut d'Autonomia, i és una responsabilitat que és seva i vostès governen.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Acab, Sr. President, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Ara per part del Grup Parlamentari MÉS té vostè, Sr. Barceló, cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. El març del 2013, en aquest darrer debat que hi va haver sobre el REB en aquesta comissió vàrem dir que no podíem donar suport a les actuacions, gestions i iniciatives del Govern de les Illes Balears, com pretenia el Partit Popular, perquè no coneixíem aquestes iniciatives, actuacions i gestions. Després de la seva compareixença queda refermat que, efectivament, no podíem donar suport a unes actuacions, gestions i iniciatives que en aquell moment desconexíem, però que ara queda clar que són nul·les.

No dubto que vostè no defallirà i que no és conformista, però el que ens ha transmès avui és realment bastant negatiu, és realment molt preocupant la situació en què ens trobam.

El Sr. Marc Pons parlava que falta un any, no falta un any, falten cinc mesos, cinc mesos perquè es compleixi el termini de set anys, perquè la Llei Orgànica de l'Estatut d'Autonomia és de març, per tant el març del 2014 es compleixen aquests set anys que se'ns marcava com a límit i -com dic- mentre anava passant el temps i hi havia teòricament les inversions estatutàries no passava res, però fa tres anys que no hi ha inversions estatutàries que compensin aquesta situació.

Situació, a més, que es desborda de per tot. La Llei de finançament de 2009, efectivament, no és bona, nosaltres la vàrem criticar a la legislatura passada, vàrem dir que era opaca, que mantenia les Illes Balears en una situació complicada i que no arribaríem a la mitjana. Parlava vostè que estam 9 punts per davall de la mitjana, però és que amb l'anterior -el Sr. Camps sembla que ho oblida- érem 21 punts per davall de la mitjana, érem 21 punts, hem millorat lleugerament, la diferència o el problema és que mentrestant cada any les Balears som la primera, la segona que més aporta i de les darreres a rebre, i això es va repetint i aquesta distància, per tant, entre la comunitat autònoma de les Illes Balears i la resta de comunitats autònomes cada vegada es fa més gran, cada vegada es fa més gran en els serveis públics que reben els nostres ciutadans i en la competitivitat de les nostres empreses i en les despeses a les quals han de fer front.

I aquesta situació no s'arregla per cap de les vies, ni per la del règim especial ni per la de les inversions del pressupost general de l'Estat ni pel del sistema de finançament. Efectivament, fons de suficiència, fons de compensació interterritorial ens fan perdre posicions, som els únics, juntament amb la Comunitat Autònoma de Madrid, que aportam a aquest fons de suficiència, entre 700 i 800 milions d'euros entre el fons de suficiència i el fons de compensació, els dos darrers exercicis pressupostaris, que hem hagut d'aportar. Això és una animalada, una animalada! Només llevant el fons de suficiència, mirin com canviaria la situació, només llevant el fons de suficiència.

I no és això el que plantejam, nosaltres encara som més ambiciosos, perquè no pot ser que aportem el 14% del producte interior brut de les Illes Balears sencer sense que torni.

Tampoc no em valen els comptes que en el pressupost general de l'Estat de 2013, comptant els doblers que arribaran del conveni de carreteres, quedarem a 74 euros de la mitjana, parlem de deutes d'exercicis anteriors, i vostè ho computa el 2013, són deutes d'exercicis anteriors que, arribaran al 2013. Arribaran, esperem, no ho sé, encara no han arribat aquests 90 milions o, els té ja vostè a la caixa? A que no els té encara a la caixa? Bé, li queden tres mesos a aquest any, li queden tres mesos per rebre'ls, llavors quan liquidem el pressupost veurem si realment han arribat o no. Però no els computi el 2013, arribaran el 2013, però són d'exercicis anteriors; com si arriben, que no arribaran, els doblers del conveni de ferrocarril, no me'ls imputi l'any que arribin, els ha d'imputar a exercicis anteriors.

Per tant, el 2013 no serem a 74 euros de la mitjana, serem molt més lluny, serem a 180 euros de la mitjana, com l'any que ve, el 2014, una altra vegada més. Aquesta és la realitat del que hi ha i aquest és el problema que no arreglam mai, governi qui governi a Madrid. Perquè a vostès els agrada molt donar culpes d'exercicis anteriors, etc., però vostès ja duen dos anys i quatre mesos governant.

És ver que a la passada legislatura no es va avançar res en el règim especial, amb una diferència: teníem les inversions estatutàries, fins al 2011 les teníem. Insuficients, no va arribar el que havia d'arribar, però hi eren, però a partir del 2011, del règim de Zapatero, i a partir d'aleshores 2012, 2013 i 2014, Govern del Partit Popular del Sr. Rajoy, res, zero, zero, i vostès ja duen dos anys i quatre mesos, temps més que suficient per haver presentat ja la proposta.

Per tant, torn insistir i ja acab, presentin la proposta, la consensuïn amb tots els agents econòmics, socials i polítics i facem un front comú davant Madrid, davant tots aquests fronts que tenim oberts perquè són tots els que hem de solucionar: finançament, inversions via pressuposts generals de l'Estat i règim especial de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Camps, té vostè...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que del debat d'avui podem destacar una qüestió i és que tots, tots estam d'acord que estam mal finançats, tots estam d'acord que la Llei de finançament és injusta, tots estam d'acord que necessitam inversions estatutàries i tots estam d'acord que necessitam un règim especial per a les Illes Balears que compensi els efectes de la insularitat.

A partir d'aquí s'ha de fer feina, s'ha de fer feina i com molt bé deia el conseller no fer volar coloms, tenir els peus ben a terra; no fer volar coloms, tenir els peus a terra, però a la vegada ser ambiciosos, no ens podem conformar amb el que tenim, sinó que hem d'anar molt més enllà. Ara, evidentment, amb actituds o amb el que ha dit el Sr. Pons, per exemple, algunes qüestions,

crec que rallar de poc ambició el Govern, en aquest el conseller, o d'actitud derrotada, crec que l'actitud derrotada la varen mostrar a l'anterior legislatura els que varen governar. I el Sr. Pons, segurament, és el menys indicat per dir que hi ha una actitud derrotada en aquests moments quan ell era president del consell insular on manifestament va mostrar una actitud totalment derrotada, i podríem parlar d'inversions estatutàries que havien d'arribar a Menorca com el Parc Bit, S'Enclusa, etc., que no varen arribar i que ell no va fer res perquè arribessin, no va fer absolutament res. Per tant, les paraules del Sr. Pons sempre han de quedar entrecomillades perquè aquí és molt valent quan diu les coses, però quan li ha tocat governar no ha fet absolutament res i podríem fins i tot anar més enfora, perquè va ser un dels responsables de la ruïna econòmica de Menorca i recentment d'una sentència judicial que afecta de manera desastrosa l'economia de la nostra illa.

Passem, però, a aquesta legislatura -i ho deia abans-, el Sr. Antich diu que en molt poc temps, dia 11 de juliol de 2011, en molt poc temps ell farà una proposta d'un nou REB, on és aquesta proposta, on és aquesta proposta? Diu que *"ha recalado que el REB es un tema fundamental para dar solución a los graves problemas que padece Baleares"* Bé, si tan fundamental es i tants de *problemas graves que tiene Baleares*, ell, com a senador autonòmic, nomenat per aquesta autonomia, que faci feina! On és açò que ens prometia el 2011? Res, res, tot fum de formatjades, tot són paraules.

En fi, crec que, deixant de banda aquestes qüestions, i agafaria la paraula al Sr. Barceló, hem de fer front comú i hem d'anar tots junts a reclamar el que ens toca. Crec que aquí tenim un govern interessat en què açò sigui així i tenim un govern que fa la feina.

Parlava el conseller que s'està reunint amb la societat civil, amb el Fòrum Balears Competitiva on hi ha representats els distints sectors econòmics i empresarials d'aquesta illa; que s'ha de reunir amb la Comissió Mixta, que demanam que aquesta comissió mixta es pugui reunir; que ha promès aquí, el Sr. Conseller, reunir-se amb tots els grups de l'oposició; que ha dit també públicament aquí que en el març del 2014 serà aquesta llei al Congrés. Bé, què més volem? O sigui, precisament...

(Remor de veus)

... març del 2014 la llei del REB serà al Congrés, açò és el que ha dit el conseller, ho ha dit públicament, és a dir, cony! Perdó.

Es reuneix amb la societat civil, es reunirà amb els partits de l'oposició, facem un REB consensuat al màxim, el mes de març ha d'estar enllestit i presentat al Congrés, no podem demanar res més, no podem demanar res més! És a dir, jo des d'aquí l'únic que puc fer és felicitar el conseller, felicitar al conseller perquè es fan les passes que toquen, perquè s'està reunint amb la societat civil, s'està reunint o es reunirà amb els partits de l'oposició. Què més volem?

Crec que, amb molt bon criteri, hem de fer les coses passa a passa, hem de fer les coses amb els peus a terra, hem de ser ambiciosos davant el Govern central perquè aquesta comunitat autònoma clarament, i es pot demostrar perfectament, ha estat perjudicada en els darrers quaranta anys, però segurament en els darrers cent anys, i per tant, mereixem un tracte diferent i per tant, mereixem un finançament diferent, millor. Per tant, el que hem de fer és entre tots aquest front comú que deia el Sr. Barceló, per afrontar aquesta situació i intentar millorar-la de manera qualitativa.

Per tant, des d'aquí i des del Parlament, Sr. Conseller, té tot el nostre suport perquè, ja dic, es fan les coses passa a passa i *sin prisas, pero sin pausas*. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. En torn de contrarèplica, i ja per tancar aquesta intervenció i aquesta compareixença, té la paraula el Sr. Conseller Marí.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Miri, per concloure un poc i establir les tres o quatre qüestions que crec que podem resumir: un, hi haurà modificació del règim econòmic balear dins aquesta legislatura. Dos, m'he compromès que començarem d'immediat la reunió amb els grups parlamentaris, crec que es fa feina dins del Fòrum Balears Competitiva en aquesta matèria i allí podrà aportar vostè, Sr. Pons, tots els grans..., tots els estudis que tenguí al seu abast. I hem de fer una proposta de modificació en aquest sentit d'aquest règim especial balear, perquè m'agradaria també deixar clara una cosa: hi ha una llei de règim especial balear, hi ha una llei del 1998, hi ha una llei del règim especial balear, això del règim especial balear no s'ho han inventat vostès, els socialistes.

Hi ha una llei de règim especial balear que és la Llei 30/1998 i el que hem de fer és modificar aquesta llei 30/1998 i el Govern el que ha establert com a prioritat de modificació dins aquest llei 30/1998, a més d'altres qüestions, és l'instrument financer que estableix el nostre Estatut d'Autonomia que ha de constar en aquesta llei per garantir els compromisos d'aquesta llei i que la llei no sigui paper banyat en molts d'aspectes, o que ens perdem en comissions i en reunions que no...

És evident que a la Comissió Mixta s'han de dur ja acords bàsicament per sancionar dins la Comissió Mixta, el problema que tenim és que vostès varen aprovar un reglament de funcionament que és quasi impossible, bé, no, és que és impossible reunir la Comissió Mixta sense l'aquiescència de l'Estat. I és aquesta feina la que estam fent, de mirar de consensuar les coses, de mirar de consensuar l'ordre del dia per poder convocar la Comissió Mixta, per fer una cosa prèvia a tot això o, en la mateixa línia que vostè assenyalava, per fixar per part de l'Estat quina és la seva avaluació de tots aquests anys, perquè això també ens interessa tenir-ho clar i que l'Estat pugui establir exactament tots els seus compromisos durant aquests anys i si ha complert o no ha complert aquests compromisos, i si a nosaltres ens va bé el que ens diu o no ens va bé el que ens diu, i a partir d'aquí poder discutir més coses de cara a la modificació de la llei.

Bàsicament, els deia, resumint, hi haurà modificació del règim especial balear aquesta legislatura, jo m'he compromès a reunir-me amb el grups parlamentaris, crec que la feina que es fa dins el Fòrum Balears Competitiva també ens servirà i la feina que fan les diferents conselleries també ens servirà per posar damunt la taula un esborrany, de cara a poder anar a la Comissió Mixta a pactar amb el Govern la modificació d'aquest règim especial.

I no sé si em deix alguna cosa més, però bàsicament... Ah, bé, també una altra cosa: jo entenc el seu paper d'advertir i d'advertir molt, i *esto no vendrá y esto no vendrá y esto no vendrá*, i quan arriba, doncs canviar les regles del joc i dir: bé, sí, però no és exactament, *porque a usted no le ha llegado*. Els 90 milions del conveni de carreteres, és veritat, els podem computar al 98, perquè clar, al final què ens va passar aquí? Que venien 300 milions d'inversions estatutàries per una banda, però la mateixa ministra te'n retirava 333 per l'altra. *Estas son las cuentas*, 300 per una banda, 333 per l'altra. I aquest Govern el que ha de fer és cercar els 333, posar 150 que vàrem gastar en altres coses i a més, aconseguir aquests 333 d'aquesta inversió en carreteres que va haver de fer a pulmó la comunitat autònoma, perquè l'Estat va resoldre unilateralment aquells convenis, sense cap motiu, o tal vegada amb el motiu de poder fer les inversions estatutàries per altra banda, no ho sé.

Ho dic perquè, ho dic perquè, i ho vàrem comentar l'altre dia, de vegades jo crec que pecam de parlar massa i massa d'hora, escolti, i podem tirar-nos, com l'any passat, un any dient *no vendrá el convenio de carreteras, no vendrá el convenio de carreteras, no se aprobará el régimen especial, no se aprobará el régimen especial*, d'acord, i llavors, quan assolim les fites, vostès canvien el discurs i ja ens en posen un altre.

Bé, jo li deman i li ho vaig demanar l'altre dia, honestat intel·lectual per reconèixer les coses mínimament, no passa res per reconèixer les coses. I en aquest sentit, ja li dic que li tocarà també reconèixer que modificarem el règim econòmic especial.

Moltes gràcies, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller i equip que l'acompanya.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS